

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UNDER *Pressure*

USA Today Bestselling Author

FERN FRASER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BASINÇ ALTINDA

INSTALOVE, SAHIPLENICI KAHRAMAN, BUHARLI
ROMANTİZM

FERN FRASER

Copyright © 2022 by Fern Fraser

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Baker Street Revisions tarafından

düzenleme Jadadleedesigns

tarafından kapak

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Sözlük

1. Tutku ve Dilekler
2. Şansa Bırakmak
3. Bir tercümana ihtiyacım var.
4. Enkaz
5. Wipeout
6. Ketçap
7. Koruyucu
8. Açlık
9. Kimsin sen?
10. Parti Zamanı
11. Kontrolden Çıktı
12. İnanç
13. Teknoloji Bir Nimettir
14. Ve bir lanet
15. Sonsöz

Fransız Öpücüğü

Önizlemesi SEAL Team

Romeo

SÖZLÜK

Sevgili okuyucular,

"Baskı Altında" Avustralya'da geçiyor. Kitapta kullanılan argo terimleri anlamanıza yardımcı olmak için bu kılavuzu bir araya getirdim.

Arvo: Öğleden sonra.

Barbekü.

Umarım öyledir: Ben öyle düşünüyorum.

Arsız: Sassy ile tam olarak aynı değil ama yakın. Her ne kadar Avustralyalılar bu kelimeyi yapmamaları gereken bir şeyden bahsederken kullanmayı severler, örneğin 'öğle yemeğinde arsız bir bira'.

Coldie: Buz gibi

soğuk bira. *Coupla*:

Bir çift. *Darl*:

Sevgilim.

Alçaktan uçan bir ördeğin kıcını ye: Açım.

Fuck a duck: Genellikle şaşkınlık veya kızgınlık ifade etmek için kullanılır.

G'Day: İyi günler, şehir merkezlerinden çok kırsal bölgelerde kullanılan yaygın bir selamlaşma.

Grub: Yiyecek. (Ayrıca bir böcek)

Yaya yolu: Kaldırım.

Kazak: Kazak.

Tatil: Tatil.

Güzel: Hoş. Hoş kelimesinin telaffuzu gibi bir kelime değil. *Nosey:*

Meraklı: Bakıyorum, burnumu ya da burnumu sokuyorum gibi.

Plackie: Plastik.

Posh: Süslü veya pahalı.

Sook: Ağlak ya da mızımız.

Whatcha: Nesin sen kelimesinin kısaltması.

Ute: Yardımcı kamyon.

TUTKU VE DILEKLER

M ozon ışığı otel odasına süzülüyor, mobilyaları gümüşü yumuşak bir parıltıyla yıkıyor. Dalgalar kükrüyor ve uzaklara çarpıyor. Okyanusun hipnotik ritmiyle uykuya dalmak genellikle beni rahatlatır.

ruh, ama bu gece çalışmıyor.

Benimkine bitişik odadaki çift yine tavşan gibi sevişiyor. Tutkulu çılgınlıkları duvarlardan sızıyor. Üç gündür Avustralya'dayım ve her gece aynı.

Otel değiştirmek mantıklı bir çözümdü ama ben kalbimi buraya koymuştum. Harika bir sörf plajına doğrudan erişimi var ve ben de bunun için buradayım.

Üç çeşit kulak tıkacı denedim ama kulaklarımın yanına kalın yastıklar koysam bile uyuyamıyorum.

Yatak başlığı duvara çarptığında gözlerim açıldı. Komşu, 'daha sert ver' diye bağırıyor ve ben irkiliyorum.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde tavana bakıp gözlerimin karanlığa alışmasını bekliyorum. Vantilatör ile tavan arasındaki boşlukta karanlık bir gölge geziniyor.

Bu da ne böyle?

Komodinin üzerindeki su şişesine uzanıyorum, kapağını açıyorum ve nişan alıyorum ama telefon çalışıyor.

Cevap vermek için ekrana dokunuyorum.

"Hey, anne."

"Sesin yorgun geliyor, Finn. Avustralya'da saat kaç?"

"Sabahın dördü." Kendimi destekliyorum ve komşuların sesini bastırmak için işaret parmağımın ucuyla diğer kulağımı tıkıyorum.

"Ah canım," diyor.

"Sana söylemiştim," diye bağıyor babam, arka planda kısmen boğuk bir sesle. Birbirlerinin üzerine konuşuyorlar, ikisi de dikkatimi çekmek için yarışıyor.

Soğuk ve yapışkan bir şey boynuma değince irkiliyorum. Üzerimdeki her neyse silkeleyip lambayı açıyorum. Emici elleri ve ayakları olan kahverengi bir kertenkele beyaz çarşafın üzerinde geziniyor.

"Sorun yok çocuklar. Ben zaten uyanıktım."

"Tatilin nasıl gidiyor?" Babam telefonu hoparlöre verirken soruyor. "İlginç vahşi yaşam gözlemleri var mı?"

"Biraz," diye cevap veriyorum, elimdeki sümüğü çarşafın bir köşesine silerek. "Ne için burada olduğumu biliyorsun."

"Dinlenmek ve sörf yapmak," diye kıkırdıyor babam. "Yerel kızlardan ne haber? Gözüne çarpan biri var mı?"

"Hayır. Dinlen ve sörf yap, baba. Bunun için buradayım ama bir değişiklik olursa sana haber veririm."

İşime olan tutkum her şeyi kapsıyor ve ülkeme hizmet etmeye olan bağlılığım mutlak. On sekiz yaşında Donanmaya katıldım ve on dokuz yaşında SEAL eğitimine kaydoldum. Üç yıl sonra nitelikli bir savaş dalgıcı oldum.

Ailem seçimlerime saygı duyuyor ama güvenliğim konusunda endişeliler. Dört çocuklarının en büyüğü benim ve yuva kurmamı bekliyorlar. Birlikte görev yaptığım birçok kişinin ailesi var. Onlar bu işi yürütüyor ama benim için ya hep ya hiç. Ailem ya da ülkem. Biri ya da diğeri, yoksa ikisine de yaranamazsın.

Hepimiz için böyle olduğunu söylemiyorum ama benim için böyle. Kalbimi verdiğimde, yüzde yüz veririm. Annem, bir şey yapmayacağım diye endişeleniyor.

bir kadın bulmak, ama ben sadece otuz dokuz yaşımdayım. Bir kadınla tanışana kadar bekliyorum.

Doğru kadın.

Annem dinlerken babam ve ben haberleri takip ediyoruz ama bir süre sonra annem araya giriyor.

"Eve ne zaman dönüyorsun?" Ziyaretler arasındaki uzun boşluklara alışkın ama sesinde bir endişe belirtisi var.

"Şükran Günü'nde evde olacağım."

"Harika! Erkek ve kız kardeşlerin de tatil için evde." Planlar yapıyoruz ve telefon görüşmesini neşeli bir şekilde "sonra görüşürüz" diyerek bitiriyoruz.

Şafağa bu kadar yakinken yatakta kalamam, bu yüzden koşu şortumu ve tişörtümü giydim. Spor ayakkabılarımı bağladım, gerekli eşyalarımı aldım ve koşmak için karanlığa doğru yola çıktım.

KEANA

Güneşin doğmasına bir saat var ama ben tamamen uyanığım, zihnimin çalkalanmasına engel olamıyorum. Sydney'deki hayalimdeki iş için Byron Bay'den ayrıldığımda, bir yıl sonra geri dönmeyi beklemiyordum.

İlk başta iş tam da umduğum gibiydi ama sonra yeni bir patron geldi ve her şey tepetaklak oldu. Elimden gelenin en iyisini yapmama ve kendime her şeyin yolunda olduğunu söylememe rağmen, kendimi hala mutsuz hissediyorum. Evin içinde üzülmenin bir fark yaratmayacağını biliyorum, bu yüzden koşu ayakkabılarımı alıp dışarı çıkıyorum.

Sızlanmak ve endişelenmek yeni bir iş bulmama yardımcı olmayacak. Eğer devam edersem, bir ayağımı diğerinin önüne koyarsam, her şey yoluna girecektir.

Zihnim sessizliğe gömülene kadar koşuyorum. Ayakkabımın bağı çözülüyor ama durmayı reddediyorum. Deniz Feneri'ne ulaştığımda nefesimi tutmak için duruyorum ve Pasifik Okyanusu'nun geniş manzarasını seyrediyorum. Kutup Yıldızı ufukta alçakta asılı duruyor, yıldızlardan oluşan bir gölgelik arasında parlıyor.

Büyükannemle onu her gördüğümüzde nasıl dilek tuttuğumuzu hatırladıkça nostalji içimi kaplıyor. Kendi başımın çaresine bakabilirim ama biraz yardım istemekten zarar gelmez. Zamanlama her şeydir ve bu an uğurlu geliyor.

Gözlerimi kapatıyorum, tuzlu havayı içime çekiyorum ve bir dilek tutuyorum. Memnuniyetle, ayakkabı bağımı yeniden bağlamak için bir lamba direğinin yanına çömeliyorum.

Arkamda gürleyen ağır ayak sesleri irkilmeme ve omzumun üzerinden bakmama neden oluyor. Haki bir tişört giyen aptalca yakışıklı, kaslı bir dev bana doğru koşuyor.

Neredeyse yaya yolu kadar geniş. Geçmesine izin vermek için kenara çekiliyorum ama o da aynı yola atlıyor. Yıldırım hızındaki refleksleri sayesinde çarpışmaktan kurtulduk. Dönüp özür diliyor ve kalbim çarpmasına rağmen el sallıyorum.

Sinirlerimi yatıştırmak için derin bir nefes alıyorum, kalıcı çam ve ter kokusunun farkındayım.

Kuşlar ciyaklıyor, esinti artıyor ve açıkta kalan tenimde tüylerim diken diken oluyor. Sıcak kalmanın en iyi yolu koşmaya devam etmek. Main Beach'e doğru yokuş aşağı inen patikayı takip ederken güneş ışınları ufukta beliriyor.

Deniz Feneri'nde yanımdan koşarak geçen yakışıklı sahil boyunca koşuyor. Kuru kumun üzerine düşüp bir dizi şınav çekiyor, sonra ayağa fırlıyor ve kumsal boyunca koşuyor. Hareketleri odaklanmış, kesin ve güçlü. Etkileyici.

Sahile ulaştığımda ayakkabılarımı çıkarıp su kenarına doğru koşuyorum. Serin ve berrak suya girerken ıslak kum taneleri yorgun ayaklarıma masaj yapıyor.

Bakışlarım suyun üzerinde süzülen sörfçüye, sonra da ayaklarıma vuran dalgalara kayıyor. Tek bir sümsük kuşu tepemde süzülüyor, beyaz kanatlarını geriyor ve baş aşağı suya dalıyor. İç çekerek gelecekle ilgili korkularımı serbest bırakıyorum. Bununla başa çıkabilirim. Her zaman başardım.

"Günaydın." Derin, zengin, bariton sesi düşüncelerimin arasından geçerek dikkatimi çekiyor. "Az kalsın sana çarpıyordum, kusura bakma. İyi misin?"

Amerikalı mı? Kanadalı mı?

Sesimi sabit tutmaya çalışarak, "Hey, sorun yok," diye cevap veriyorum.

Haki giysili adam duruyor, yüzü suya dönük. Bakışlarımı uzaktan zarifçe yere inen paraşütçüye doğru takip ediyor.

"Harika görünüyor, değil mi? Denemek ister misin?" Bana göz kamaştırıcı bir gülümseme veriyor ve midemde kelebekler uçuşuyor.

"Güne başlamak için ne güzel bir yol," diyorum sesimde huşu ile.

"Gökyüzünde bu kadar yüksekte olmanın nasıl bir his olduğunu bilmek isterdim."

Avuçlarını birbirine vurarak kumları siliyor ve kendi kendine gülüyor. "Bu harika bir duygu. Aynı zamanda soğuk, gürültülü ve inişler

kaba."

Kadifemsi yumuşak sesi zihnimi beklenmedik bir yöne sürüklüyor. Dikkatimi çekti ve ona yakından baktım.

"Kulağa tecrübenin sesi gibi geliyor."

"Öyle de denebilir." Alaycı bir gülümseme dudaklarını yanlara doğru büküyor. Sörfçüleri işaret ediyor. "İşte böyle. Orada özgürlük ve huzur var."

"Güneş yanığı, rüzgar yanığı ya da ara sıra kırılan dişlerle birlikte. Ve her zaman bir ya da iki köpekbalığı vardır." Gülüyorum.

"Buralı olmalısın." Megawatt gülümsemesi nabzımı hızlandırıyor.

"Doğma büyüme buralıyım. Dünyanın en iyi sörf merkezlerinden bazılarını burada bulabilirsiniz." Turistlerle nadiren konuşurum ama onda farklı bir şeyler var. Neden bilmiyorum ama kendimi onun yanında rahat hissediyorum.

"Ben de bunun için buradayım. Belki sen bana yardım edebilirsin. Buralarda ekipman kiralamak için tavsiye edebileceğiniz bir yer var mı?"

"Bir sürü yer var. Sen nerede kalıyorsun?"

Sahilin güney ucuna, benim yaşadığım yöne doğru işaret ediyor. "Buradan çok uzakta değil. Belongil Plajı. Orayı biliyor musun?"

Geniş bir sırtıma yüzümü ikiye bölüyor.

"Yanlış mı söyledim?" diye soruyor, sesinde yumuşak bir kahkaha. Doğru söylemek için çok uğraşıyor.

"Evet, biliyorum ve telaffuzunuz mükemmel."

"Google." Şeytani bir göz kırpmıyor ve gözleri parlıyor. Atletik ve temiz kesim olmasına rağmen, onda ilgi çekici bir şey var. Vahşi bir şey.

"Fletcher Caddesi'ndeki Byron Bay Sörf Dükkanı'nı deneyebilirsiniz." "Tavsiye için teşekkürler. Kontrol edeceğim."

Arkamda bir dalga kırılıyor ve bacaklarımı dizlerime kadar soğuk, köpüklü suya batırıyor. Su bacaklarının üzerinden geçerek çoraplarını ve ayakkabılarını ıslatıyor ama o hiç irkilmiyor. Su çekiliyor ve ben ayaklarına bakıyorum.

"Islak ayakkabılarla nasıl koşacaksın?"

"En azından temizler." Gözleri benimkilerle buluşuyor ve gülmekten kırılıyoruz. Geniş, parlak bir gülümseme yayıyor ve sahile doğru koşmadan önce el sallıyor. Kumlu ıslak ayakkabıları beni kıkırdatıyor.

Turist olması çok kötü. Sonsuza dek ilgimi çeken tek erkek o oldu, ama sıradan ilişkiler yaşamıyorum.

BİR ŞANS ALMAK

A Byron Bay Sörf Dükkânı'nın dışındaki tabelada, tıpkı muhteşem sarışının söylediği gibi, sörf dersleri ve kiralık ekipmanların reklamı yapıyor.

Onu aklımdan çıkaramıyorum. Görünmez bir güç tarafından ona çekiliyorum.

umutsuzca ona çıkma teklif etmek istedim. Kendimi aptal durumuna düşürmemek için tüm irademi kullandım.

Düşüncelerimi bir kenara itip mağazaya giriyorum. Burası sıra sıra giysiler, kaykay ve sörf tahtalarının bulunduğu raflarla darmadağınık. Büyüleyici ama nereye bakacağımı bilemiyorum.

Güneşten ağarmış saçları olan bir adam mağazanın arka tarafındaki tezgâhın yanında duruyor ve beni görünce gülümsüyor.

"İyi günler," diye dostça bir el sallayarak beni selamlıyor. "Ben Gaz." El sıkıştığımızda avuçlarımız birbirine çarpıyor.

"Finn."

"Nerelisin dostum?"

"Kaliforniya," diye cevap veriyorum.

"*Noice*. Senin için ne yapabilirim, Finn?"

"Affedersiniz?" Kaşlarım birbirine çarparak soruyorum.

"Bugün size nasıl yardımcı olabilirim?" Gaz bilerek kıkırdıyor ve soruyu normal İngilizce ile tekrarlıyor.

"Reklamını yaptığınız sörf dersleri yetişkinler için mi yoksa çocuklar için mi?"

"Her yaştan, dostum. Biz ayrımcılık yapmayız." Gülüyor ve her iki gözünün köşesinde derin kırışıklıklar oluşuyor. "Yüzme bildiğin sürece varsın."

"Harika. Bugün boş dersiniz var mı?"

Başını sallıyor ve bilgisayarı kontrol etmek için masanın arkasına geçiyor. "Özel bir dersi tercih ederim," diye belirtiyorum.

"Çok kolay. Seni bu öğleden sonraya sığdırabilirim."

"Bu öğleden sonra mı?" Açıklığa kavuşturuyorum. Gaz ekrandan başını kaldırıp sırtıttı. "Bilgilerinizi buraya yazın dostum, ben de size yer ayırtayım."

Gaz tezgahın üzerindeki tableti alıyor ve ekrana dokunarak etkinleştiriyor. Tam telefon çalarken bana uzatıyor.

"Neden sen ıslaklara bir göz atmıyorsun, ben de geliyorum." En yakın vitrinleri geçerek mağazanın bir bölümünü işaret ediyor, ben de baş parmağımla onaylıyorum.

Bilgilerimi girmeyi bitirdiğimde tezgâhın üzerine bırakıyorum. Dalış kıyafetlerine bakmaya giderken güneş gözlükleriyle dolu bir vitrin gözüme çarpıyor. Dün plajda havlulumun yanına yeni bir çift Gatorz bırakmışım ve kayboldular.

Ön kapının üstündeki zil çalıyor ve dikkatimi dükkâna giren heykelsi sarışın çekiyor. Uzun boylu, bronz tenli ve atletik. Kıpırdanışları kalbimin çarpmasına ve avuçlarımın terlemesine neden oluyor.

Yüzünü göremesem de bana bu sabah tanıştığım kadını hatırlatıyor. Düşünmeden edemediğim kadını. Hayatımın amacını sorgulamama neden olan kadını.

Gaz'ı kucakladığında, içimde daha önce hiç deneyimlemediğim bir şey uyanıyor. Hayvani ve ilkel. Tırmalayan ve uluyan, içimi çalkalayan, serbest bırakılmak için çaresiz derin bir özlem.

KEANA

"Seni gördüğüme sevindim kızım!"

Sörf dükkanına girdiğimde arkadaşım Gaz bana gülümsüyor. Beni ayı böceği gibi sıkıca sarıyor ve bu harika bir his. Benim için her zaman bir ağabey gibi olmuştur. Aynı sarı saçlara ve kahverengi gözlere sahibiz ve insanlar akraba olduğumuzu düşünüyor.

"Ama seni bu kadar erken evde görmeyi beklemiyordum." "Evet, benim için de sürpriz oldu."

"Ne oldu, sevgilim?" diye soruyor. "Hayalindeki işi bulduğunu sanıyordum?" Bana düşünceli düşünceli bakıyor, yüzümde ipucu arıyor.

Müzikle yüzleşmem ve insanlara işimi kaybettiğimi söylemem gerektiğini biliyordum. Sanırım kasabanın dedikoducusu yerine güvendiğim bir arkadaşımın başlamamın faydası oldu.

"Öyleydi. Ta ki bölümümüze yeni bir patron atanana kadar. Bana zor zamanlar yaşattı ve diyelim ki sınırlarla ilgili sorunları vardı."

Gaz kaşlarını çatar, endişe yüz hatlarına kazınmıştır.

"Adamın saçmalıklarına katlanabildiğim kadar katlandım. Bir gece bana el kaldırdı ve ben de kendimi kaybettim. Bu tür saçmalıklara katlanmak zorunda değilim, bu yüzden işi bıraktım."

Kalıp şikâyetinde bulunmalıydım ama zararımı azaltmaya karar verdim. Zamanımı değerlendirecek daha iyi şeylerim var.

"Aferin kızıma. Aferin sana." Gaz kolunu omzuma atıyor ve bana sarılıyor. Saçlarımı karıştırıyor ve ben onu iterken gözlerimi deviriyorum.

"Bırak beni seni koca karı. Sorun yok. Kendi uygulamamı geliştireceğim, satacağım ve kârı kendime kalacak. Büyük bir şirket için çalışmaktan bıktım."

Yazılım teknolojisinde araştırma ve geliştirme maliyetleri yüksektir. Henüz tüm detayları çözemedim ama çözeceğim.

"Bunu biri varsa, o da sensin," diyor Gaz. "Büyükbabanın Belongil sahilindeki evinde mi kalıyorsun?"

"Evet, . Endişelenmene gerek yok."

Büyükannem ve büyükbabam vefat ettiğinden beri sırtımı dayayabileceğim bir ailem yok. Annem ben küçükken beni terk etti ve son duyduğumda Bali'de bir yerde yaşıyordu.

Bir daire satın almak için para biriktirdim ama bu mümkün olmayacak. Büyükannem ve büyükbabamın bana bıraktığı evde yaşarsam ve beni idare edecek başka bir iş bulursam, hedefime ulaşmak için sağlam bir başlangıç yapabilirim.

Kendime iyi baktığımdan memnun olan Gaz, "Bugün ne yapıyorsun?" diye soruyor.

Anında, sahilde tanıştığım adamın görüntüsü aklıma geliyor. Meme uçlarım diken diken oluyor, ben de kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum.

"Etrafta bir gelişme var mı diye bakmaya geldim," diye şaka yapıyorum.

"Arsız," diye homurdanıyor. "Organize bir kaos var ama ben her şeyin nerede olduğunu biliyorum."

"Elbette, sana inanıyorum."

Telefonu çalıyor ve mesajı okumak için izin istiyor. Onu işinden alıkoymak istemedim ve depoya girdim. Duvarlar altın saçlı kızların ve oğlanların posterleriyle kaplı, gülümsüyorlar, en iyi hayatlarını yaşıyorlar.

Duvardaki vintage tarzı sörf posterine bakarken içimi bir nostalji dalgası kaplıyor. Resimde mavi bir su fıçısının derinliklerinde, sörf tahtasının üzerinde çömelmiş bir kadın sörfçü görülüyor.

Gaz aceleyle depoya giriyor, küfrediyor ve nefesinin altında mırıldanıyor.

"Sorun mu var?"

"K, yardıma
ihtiyacım var."

"Tabii. Ne oldu?"

"Bu akşam özel sörf dersi için rezervasyon yaptırmış bir adamım var ve eğitmen kaçtı."

"Uh-huh, kolay. Senin için dükkâna göz kulak olabilirim. Bugün yapacak başka bir işim yok."

Gaz bir elini saçlarında gezdirir ve derin bir nefes verir. "Hayır dostum, öyle değil. Şimdi sinirlenme ama onu sörfе götürmeni istiyorum."

"Ciddi misin?" Gıcırđıyorum. "Ben eğitmen değilim."

"Biliyorum, ben de yapardım ama Sal işte geç saate kadar kalacak. Brayden'ı anaokulundan almamı istiyor."

"Siktir," diye tıslıyorum nefesimin altında.

"Hadi ama. Bir adama iyilik yap. Sana ihtiyacım olmasa istemezdim," diye yalvarıyor. "Hiçbir şey yapmayacağını söyledin ve ben nakit ödüyorum," diye kaşlarını sallayarak alay ediyor.

"Bilmiyorum."

"Bu bir sınıf değil, sadece bir kişi. Ayrıca, suyu avucunun içi gibi biliyorsun."

Kuşkularıma rağmen, katılıyorum.

"Teşekkürler! Dükkânda. , seni tanıştırayım."

Gaz yolu gösteriyor ama öğrenciyi gördüğüm anda tamamen duruyorum. Gözlerimiz kilitlendi, ikimiz de olduğumuz yerde donup kaldık.

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

BİR TERCÜMANA İHTİYACIM VAR

"Finn, bu Keana, eğitmeniniz," diyor Gaz.
"Tekrar merhaba," diye gülümsüyor Finn. Gözleri parlıyor.
Omurgamdan aşağı bir karıncalanma hissi yayılıyor.

Finn. Ona yakıŐıyor.

Gaz gözlerini kısıyor ve ikimize birden bakıyor. "Siz ikiniz birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Bu sabah tanıştık," diye yanıtlıyor Finn. "Keana ders için tavsiye etti."
Bana elini uzatıyor ve kalp atıŐlarını durduran bakışlarını üzerimde sabitliyor.

"Eğitmen olduğunu bilmiyordum." Sıcak eli benimkini sarıyor
Kendimi güvende ve rahat hissediyorum. Bırakmak istemiyorum.

Gaz  ks r yor. B y  bozuldu ve birbirimizin ellerini bıraktık.

"Nereden baŐlıyoruz?" Finn arka cebinden cüzdanını çıkarıp Gaz'a bir kredi kartı uzatarak soruyor.

Finn dört ağırlık takımını gözden geçiriyor ve kalın parmakları aşırı dolu raflardaki askıların arasına zor sığıyor. Bu 1.80 boyunda, geniş omuzlu kas yığına bakıyorum. Gözlerimin başının arkasını yaktığını hissetmiŐ olmalı ki dönüp gülümsüyor.

Raftan bir O'Neill çıkarır, göğsünün üzerinde tutar ve
Ben.

"Yılın bu zamanında ne önerirsiniz? Uzun mu kısa mı?"

Ne yaptığını biliyor gibi görünüyor. Fikrimi sorması gururumu okşadı. "Sonbaharın bu geç saatinde su hâlâ sıcak. Bence 4/3'lük bir vapur işimizi görür."

Dört kişilik bir aile mağazaya girerken kapı zili çalıyor. Yeni yürümeye başlayan çocuk babasının omuzlarına oturmuş, küçük oğul ise kaşlarını çatmış. Ayaklarını yere vuruyor ve annenin dudakları ince, acımasız bir çizgiye dönüşüyor.

Küçük çocuğun mızımız çılgılığı beni irkiltiyor. Kadın aceleyle bize doğru geliyor ve dikkatimizi çekmek için elini kaldırıyor.

"Finn'e yardım edebilirim," diye öneriyorum. Gaz kadına ve ailesine yardım etmek için adımlarını hızlandırdı.

"Daha önce fermuarsız bir tane denediniz mi? Senin vücut şekline daha uygun olabilir" diye açıklıyorum. Bana bacaklarımı jöleye çeviren yıkıcı bir gülümseme veriyor.

Finn ve ben yan yana, biraz fazla yakın duruyoruz. Kokusu cezbedici; deniz tuzu, adaçayı, misk ve başka bir şeyin sarhoş edici bir karışımı. Ne olduğunu tam olarak kestiremiyorum ama eşsiz bir şey.

"Yapmadım ama tatildeyken yeni şeyler denemeyi severim." Kaşlarını imalı bir şekilde kaldırıyor ve ben de bakışlarımı önümüzde duran rafa dikiyorum.

Aynı askıya uzanıyoruz ve kolu benimkine değişiyor. Sinirlerim vücudumu karıncalandırıyor.

"Acemi bir sörfçü , değil mi?"

Başını sallıyor. "Orada burada sörf yaptım ama yeni bir yere gittiğimde her zaman bir rehber sorarım. Yerel halk dalgaların nerede olduğunu, köpekbalıklarını ve bu tür şeyleri bilir."

Bu benim için iyi haber. Tecrübeli, yurtdışına seyahat etmiş ve dönecek değil. Ancak, görünüşü ve o lanet feromonlar ayak parmaklarımı kısıyor.

". Endişelenmene gerek yok, burası o kadar da kötü değil."

Finn kıkırdar. "Bana hiç köpekbalığı olmadığını mı söylemeye çalışıyorsun? Yoksa sadece yılın bu zamanını mı kastediyorsun? Çünkü ben denizlerdeki en ölümcül yaratıkların

toprak burada yaşıyor."

"Bir sürü yaratık var," diye kıkırdıyorum çünkü bu doğru. "Ama su, davullar ve dronlar yüzünden eskisinden daha güvenli."

"Bildiğim iyi oldu." Başını sallıyor.

"Ne zamandır Avustralya'dasın?" Koleksiyonuna eklemek için birkaç takım elbise alıyorum ve soyunma odalarına gidiyoruz.

"Birkaç gün," diye cevaplıyor Finn. "Şimdiye kadar her şey harikaydı, otel hariç. İki hafta için rezervasyon yaptırdım ama komşular beni deli ediyor."

"Nedenmiş o?"

"Şöyle diyelim, çok hevesliler ve duvarlar ince," diye açıklıyor. Bakışları kalçalarımın göğsüme doğru bir iz bırakıyor. Gözlerindeki bakış hayal gücümü ve ayak parmaklarıma kadar kızarıyorum.

"Bu aileniz için zor olmalı." "Burada tek başımayım."

"Belongil'de kalıyorsun, değil mi?" Sahilde yaptığımız konuşmaya atıfta bulunarak soruyorum. "Muhteşem, değil mi?"

"Evet. Şu ana kadar gördüklerime bayıldım," diye .

Bakışları beni delip geçiyor, içimdeki derin bir şeyi çağırıyor. Kalbim göğsümde sıcıyor ve tüm bu beklenmedik hisler ve duygularla ne yapacağımı bilemiyorum.

Gaz telaşla bize doğru koşuyor. Tezgâhın arkasına dalıyor ve elinde sıkıca sarılmış bir top plastik alışveriş torbasıyla çıkıyor ve onları Finn'e uzatıyor.

"Al. Birkaç poşet takımını giymene yardım edecek."

Finn'in kaşları birbirine çatıldı. "Teşekkürler mi?" Gülümsüyor, şaşkınlığı yüzünden okunuyor. Gaz'dan buruşuk plastik topu alıyorum ve gülmekten iki büklüm oluyorum.

FINN

"BUNLARA NE DIYORDU?" Elindeki plastiği bana uzatırken soruyorum. Onun dokunuşuyla ısındı.

"Plackie çantaları." Gülüyor ve eğlenen kara bakışlarını benimkilere çeviriyor. "Gaz'ın buradaki çoğu insan gibi geniş bir aksanı var. Kelimeleri kısaltmaya ve sesli harfleri düzleştirmeye meyilliler. Bir Amerikalı için anlaması zor, değil mi?"

"Emin olabilirsin," diye kıkırdıyorum, yardımı için minnettarım. "Buranın cazibesinin bir parçası ama sanırım bir tercümana ihtiyacım var."

Sıcak bir şekilde gülümsüyor, sonra işine geri dönmeden önce derin bir nefes alıyor. Tavlama cümlelerimi geliştirmeliyim çünkü bu çok inceydi, tamamen kaçırdı.

"Muhtemelen bunu biliyorsunuzdur, ancak ayaklarınızı plastik bir poşetle bacak kısmından geçirmek daha kolaydır."

Bu muhteşem kadının kelimelere şekil veren dolgun dudakları beni büyülüyor. "Evet, ve evet, yardımcı oluyorlar, teşekkürler." Soyunma odasına giriyorum ve o da bana yardım etmek için kapının yanında bekliyor.

"Ders için beni nereye götürüyorsun?" Denemek istediğim birkaç sörf noktasını araştırdım ama o farklı bir şey önerebilir.

"Onaylamadan önce sörf raporunu kontrol edeceğim ama Main Beach'in kuzeyinde hoşunuza gidebilecek bir yer var."

"Bu eski gemi enkazı mı?"

"Biliyor musun?"

"Bu sabah gelgitte dümen çubuğunu ve kazanları gördüm."

"Evet! Buraya Batık deniyor ve sürekli, içi boş dalgaları var. Rüzgâra bağlı tabii ki. Ama eğlenceli olacağını düşünüyorum."

Denediğim ilk elbise üzerime tam oturuyor ve onu almaya karar veriyorum. Vaktimi dalgıç kıyafeti denemekten daha iyi şekilde harcayabilirim.

Soyunma odasından çıkıyorum ve o güzel gülümsemesini gösterdiğinde içimi bir arzu dalgası kaplıyor. O muhteşem.

Onunla bir sörf dersinden daha fazlasını istiyorum. Onu daha iyi tanımak istiyorum ve bir kaçamak aramasam da kader bizi bir sebepten dolayı bir araya getirdi. Nedenini anlayamayabilirim ama yıllar içinde içgüdülerime güvenmeyi öğrendim.

"Hakkında daha fazla bilgi edinmek istediğim başka sörf alanları da var. Bir kahve içmek için vaktin var mı?"

"Ah, teşekkürler," diye kekeliyor, bakışlarımı kaçırarak. "Ben - şey - yapamam ama Gaz'dan numaranı alırım ve benimle nerede buluşacağını sana bildiririm."

"Elbette," diyorum, gözlerimi yere indiriyorum ve takım elbisenin parasını ödemek için onu kasaya kadar takip ediyorum.

Belli ki pratik yapmamışım. Tavlama cümlelerim üzerinde çalışmam gerek ama ilk engelde pes edecek bir adam değilim.

ÇARPIK

M Finn'le bir günde iki kez karşılaşmak biraz sinir bozucu. Elbette, Byron Bay küçük bir yer, ama şanssı nedir ki? Bu çok rastgele. Beni kahve içmeye davet ettiğinde ne diyeceğimi bilemedim. Ondan etkilendim ve onu daha yakından tanımak istiyorum. Onun tarafından takip edilmek tahrik edici ve bakışlarındaki sıcaklık bir üst seviyede. Ama nasıl? Sıradan bir şey yapamam.

Annem kendini özgür hissediyor, birbiri ardına sıradan ilişkiler yaşıyordu. O bir çapkındı ve iyi bir rol modeli değildi. Sonumun onun gibi olmasını, çocuğumu terk edip bir erkeğin peşinden koşmak istemiyorum.

Birine kalbimi verdiğimde, bunun bir anlamı olsun istiyorum. Kalbimi bedenimden ayıramam ve hayatımda yeterince şeyle uğraşıyorum. Kalp ağrısına ihtiyacım yok.

Finn ve ben saat üçte Main Beach'in yanındaki otoparkta buluşmak üzere anlaştık. Oraya vardığımda onu çoktan orada buldum. Beni kalbimi yerinden oynatan bir gülümsemeyle karşılıyor.

Dalış kıyafetlerimizi giydikten sonra kalın bir tabaka halinde ten renginde çinko kremi sürüyorum ve çubuğu Finn'e uzatıyorum. Arabanın kanat aynasını kullanıyor ve işi bittiğinde yüzünü benimkine yaklaştırarak kendini incelemeye sunuyor.

Bronz renkli güneş kremi gözlerini peygamber çiçeği mavisi gösteriyor. Kemik yapısı mükemmel. Manken gibi yüksek elmacık kemikleri, uzun düz bir burun ve mükemmel, beyaz dişli gülümsemesini tamamlayan geniş bir ağız. Eski moda bir Hollywood kahramanı gibi görünüyor.

"Doğru anlamış mıyım?" Benim onayıma ihtiyacı yok ama yine de soruyor.

"İyi işti!" Alay ediyorum. "Suya girmeye hazır mısınız?"

Sörf tahtalarımızı alıp suya doğru yürüyoruz. Adımları daha uzun ve önde yürüyor. Kuru kumların üzerinde yürürken güçlü bacaklarının esnemesini ve kasılmasını izlerken büyüleniyorum. Geniş sırtındaki kaslar sörf tahtasının ağırlığıyla dalgalanıyor ve içimi bir heyecan dalgası kaplıyor.

Geride kaldığımı hissettiğinde, bana doğru koşuyor. Şaşırdım. Geride bırakılmaya alışkınım. Bu jest basit ama dokunaklı.

Suyun kenarında duruyoruz ve bacak ipini bileğime bağlıyorum. Cırt cırtlı bağ düzgün bağlanmıyor ama dalgalar sadece birkaç metre. İdeal değil ama iyi olacağım.

"Eğitim tatbikatları gerek yok, değil mi?" Ben soruyorum. "Ne yaptığınızı biliyorsunuz, değil mi?"

"Patron sensin ve sen istersen yaparım."

"Hayır," diye gülüyorum. "Senin hakkında bilmem gereken bir şey var mı?"

"Ne gibi?" Yüzünde alaycı bir gülümseme ve gözlerinin kenarları kırışıyor.

Hoppala. Onunla flört ediyorum.

"Peki, normal mi yoksa mı sürüyorsun?"

"Ben şapşalım," diyor ayaklarına bakarak. Çoğu insan sol ayağıyla önden gider ama şapşal bir ayak sağ ayağıyla önden gider.

"Tamam, evet, bu önemli. Dalganın nerede kapandığını görebiliyor musun?" İki dalganın birleştiği yeri gösteriyorum. Düzlük akıntının kesin işaretidir.

Sörfçüler bu akıntıları derin sulara daha az çabayla ulaşmak için kullanırlar, ancak yüzücüler paniğe kapılıp akıntılarla mücadele etmeye çalışırlarsa boğulabilirler.

Dalgaların kapanışını ve kıyıya doğru yuvarlanışını izlerken, "Bu sağdan bir fıçı," diye açıklıyorum.

"Güzel. Fıçının arka tarafını tutacağım," diyerek dalgaya göre konumunu ifade ediyor. Finn dikkatle, saygıyla dinliyor ve ne yaptığını bildiğinden eminim.

Buradaki sörfçülerin çoğu yerlidir ve her sörf molasının kendi yazılı olmayan kuralları vardır. Kuralları bilerek beladan kaçınabilir.

"Omuzda oturmamaya ya da yerlilerin arasına girmemeye çalış, tamam mı? Size rastlarlar ve bu konuda hiç de nazik davranmazlar."

Yavaşça bir kaşını kaldırıyor. "Tüyo için teşekkürler."

Köpekbalığı alarminin etkinleştirildiğinden ve sesinin duyabileceğim kadar yüksek olduğundan emin olmak için akıllı kontrol ediyorum.

Finn tek kaşını kaldırarak, "Çok şık," diye iltifat ediyor. İşaret parmağının ucunu yalıyor ve havaya kaldırıyor.

"Rüzgârın yönü güneyden." Bana arsızca göz kırpmıyor. Ona saatimi gösterirken gülüyorum.

"Shark Smart adında bir uygulama. Bir hükümet girişiminin parçası olarak geliştirilmesine yardımcı oldum, bu yüzden işe yaradığını biliyorum."

Kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Daha yakından bakabilir miyim?"

"Elbette." Saati ona uzattım. "Etiketli bir köpekbalığı davul iplerinin yanından yüzerek geçerse alarm çalıyor."

"Yani sen aslında bir sörf eğitmeni değilsin." Dudakları sırtarak kıvrılıyor ve gözlerindeki hayranlık başarımla gurur duymamı sağlıyor.

"Geçtiğimiz yıl Sydney'de çalışıyordum ve dün eve döndüm. Gaz'a merhaba demek için sörf dükkanına uğradım, ancak dersiniz için rezervasyon yaptırdığım eğitmen iptal etti. Gaz yapamadı, o da benden yardım istedi ve gerisini biliyorsunuz."

Gülümsüyorum ve omuz silkiyorum, tesadüf kabul ediyorum.

"Hayır, ama beni patrona ispiyonlamayacağına söz ver, tamam mı?"

Dudaklarını kıvrıp anahtarı atıyormuş gibi yapıyor. "Anlıyorum. Bu bir tatil mi yoksa iş gezisi mi?"

"İkisinden de biraz mı? Kendi uygulamamı geliştirmek için çalışıyorum."

"Teknoloji geliştirmek pahalıdır." Yavaşça sırtarak ağzını büküyor ve gözleri eğlenceyle parlıyor.

"Detaylar üzerinde çalışıyorum." Bunun yüzyılın en hafif ifadesi olduğunu bilerek içtenlikle gülüyorum.

Onun yanındayken stresli hissetmek imkânsız, özellikle de ayaklarım suyun içinde, sörf yapmaya hazırlanırken. "Neden soruyorsun? Ne iş yapıyorsun?"

"Birleşik Devletler Donanması," diyor.

"Huh, tamam. Bu da gemi enkazlarına ve aletlere olan ilgini açıklıyor."

Gülümsüyor ama daha fazla bilgi vermiyor. Merak ediyorum ama ABD Donanması ya da herhangi bir silahlı kuvvet hakkında sıfır bilgim var. Hangi soruları soracağımı bilemiyorum, bu yüzden onu kırma ya da aptal gibi görünme riskinden kaçınmak için gülümsüyor ve hiçbir şey söylemiyorum.

Etrafımızdaki badana köpükleri ve girdaplar bizi kumsala atmakla tehdit ediyor, bu yüzden ördek dalışı yapıp daha derin suya doğru kürek çekiyorum. Kıyıya bakan sörf tahtalarımızın üzerinde yan yana oturuyoruz, hazırız ve gelen bir sonraki seti yakalamaya hazırız. O kolay bir arkadaş.

Finn dalga tepeye ulaştığında yanımdan süzülerek geçiyor ve sörf tahtasına atlıyor. Mükemmel formuna hayran kalarak onu yakından takip ediyorum. Neredeyse kıyıya kadar gidiyor, sonra bir dalga onu yıkarken sörf tahtasından kayıyor.

Onu gözden kaybettiğimde kalbim küt küt atıyor. Neyse ki bir an sonra badanayı yarararak ortaya çıkıyor. Başını sallıyor, gözlerinden ve saçlarından su fışkırıyor. Beni arıyor ve gözlerimiz buluştuğunda kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Ne kadar yakışıklı olduğu beni şaşkına çeviriyor. Bir tanrıya benziyor.

Ona yetiştiğimde, derin suya doğru kürek çekiyoruz ve sessizce bekliyoruz, hangi dalganın kovalamaya değer olduğunu anlamak için dalgayı değerlendiriyoruz.

Sörf yapmanın keyfini hiç yapmamış insanlara tarif etmek zordur. Kendi kendinize deneyimlemeniz gereken şeylerden biri.

Sörf yapmak dalga yakalamaktan çok daha fazlası. Okyanus tüm stresimi ve gerginliğimi alıyor. Doğayla bu şekilde bağlantı kurmak heyecan verici. Başka hiçbir şeyin yapamayacağı şekilde pillerimi şarj ediyor.

"Çok havalı." Dudakları bilmiş bir gülümsemeye dönüşüyor. Gözlerindeki parıltı her şeyi anlatıyor. Finn 'anlıyor'.

"Kesinlikle, şimdiye kadarki en iyi duygu," diye kabul ediyorum, suyun yüzeyinde sallanırken yüzümdeki ıslak saç tutamlarını süpürüyorum. "Seksten daha iyi," diye geveliyorum.

"Bundan şüpheliyim" diye mırıldanıyor ve onu göğsüme bakarken yakalıyorum.

Lanet olsun. Bunu neden söyledim ki? Çok aptalca.

Büyük bir dalga yaklaşırken sörf tahtamın arkası yükseliyor. Sertçe kürek çekiyoruz ve büyük bir ivme patlamasıyla sörf tahtalarımızın üzerine çıkıyoruz. Bu sefer Finn'in önündeyim ve alçaktan çömelip fıçıyı sürüyorum.

Havada asılı kalmışım, suyun üzerinde yürüyorum, kendimi güçlü ve özgür hissediyorum. O ana o kadar dalmışım ki, yanımdan geçip gidene kadar dalgayı yaran sörfçüyü görmüyorum.

Dengem bozuldu ve öne doğru düştüm. Tahta dönüyor ve başımın arkasına çarpıyor. Sersemlemiş ve kafam karışmış bir halde suyun altına sürüklendim. Tepemden bir dalga kırılıyor ve beni suyun altında tutuyor.

Oksijensiz kaldığımda ve başıma bir darbe aldığımda bilincimi kaybetmemek için mücadele ediyorum. Finn bileğimden tutup beni sudan çıkardığında, sanki sonsuza dek suyun altındaymışım gibi hissediyorum.

"İyi misin?" Bacağımdaki ipi çekip tahtayı yaklaştırıyor ve ben de kendimi tahtanın üzerine kaldırıyorum. Adrenalin damarlarımda dolaşıyor ve kalbim hızla çarpıyor.

"Adamın biri kesti," diye nefes nefese kaldım.

"Bunu gördüm." Kaşlarını çattı. ", sudan çıkalım."

Bir sonraki dalgayı kıyıya kadar sürüyoruz ve sörf tahtalarımızı kuma bırakıyoruz. "Başın nasıl?" Finn omzumu kavrayıp başımın içine bakarak Gözlerimi. "Başın dönüyor mu ya da miden bulanıyor mu?" Benim için duyduğu endişe son derece dokunaklı. Benim için gerçekten endişelendiği çok açık.

Başım zonklasa da beyin sarsıntısı olmadığını bilecek kadar çok darbe aldım.

" yok," diye gülümseyerek kolunu sıkıyorum. "Ben iyiyim."

Kızıl saçlı, çilli genç bir adam yanıma gelip güçlü bir İngiliz aksanıyla "İyi misiniz?" diye soruyor. "Duramadım," diye açıklıyor, özür diler gibi bakarak.

"Ya da dümen." Finn kaşlarını çatarak, burun deliklerinin açıldığını söylüyor.

"Özür dilerim." Genç ve içtenlikle pişmanlık duyuyor. "Ben Dave," diye teklif etti ve kendimizi tanıttık.

" yok." Onu rahat bıraktım. "Kazalar olur."

Beyin sarsıntısı geçirmediğimden emin olan Dave tekrar özür diler. Ayrılmadan önce Finn ondan kendisiyle diğerleri arasında daha büyük bir mesafe bırakmasını ister.

Dave gider gitmez Finn bana döndü. "Neden bu kadar yeter demiyoruz?"

"Özel ders için para ödediniz ve ben de sizi yarı yolda bırakmayacağım."

"Para umurumda değil," diye beni temin ediyor. "Ben seni önemsiyorum."

Çok uzunmuş gibi gelen bir süre boyunca göz teması kuruyoruz. Bakışlarındaki sıcaklık bana önemsendiğimi hissettiriyor. Gördüm.

Bir yabancı bana nasıl böyle hissettirebilir?

"Teşekkür ederim ama ben iyiyim. Gerçekten."

"Bugünlük bu kadar yeter deyip bir kahve içmeye ya da bir şeyler atıştırmaya gidebilir miyiz?"

Mavi gözleri parıltıyor ve baştan çıktığımı itiraf ediyorum. Israrı çekici ama odaklanmam gerekiyor.

Güneş alçalmaya başladığında gölgeler uzar ve turistlerin çoğu . Dalgalar yumuşak ve açık denizde hafif bir rüzgar var. Biz

gün batımından önce birkaç iyi mola vermeliyiz. "Başka bir set yakalamaya ne dersin?"

Davetini daha fazla zorlamadan, "Size kalmış," diye cevap verdi. "Ama Dave'e göz kulak olsak iyi olur. Sakardır."

İşte gidiyor, yine beni arıyor.

Işık sudan yansıyor ve sonbahar güneşinin tadını çıkarıyoruz. Dalgaların altından ayaklarımın sarktığı yere bakıyorum. Altımda bir minnow sürüsü yüzüyor, pulları parıldıyor ve hep birlikte dönüp duruyorlar.

Balığın altındaki karanlık bir şekil gözüme çarpıyor. Köpekbalığı alarmını kontrol ediyorum ama herhangi bir bildirim yok. bakıyorum ve bulutların güneşi engellediğini görüyorum.

Kendini toparla.

Her gölgeye atlasaydım, asla suya giremezdim.

SILME

T Etrafta çok az sörfçü var, bu yüzden ideal pozisyona geçip bekliyoruz. Etrafımızdaki onca boşluğa rağmen Dave bizi bulmayı başarıyor ve kürek çekerek yanımızdan geçerken el sallıyor. Finn'in bakışları Dave'i takip ediyor ve

Çenesindeki kaslar kıpırdıyor.

Dalga yükseliyor ve iki adamı da gözden kaybediyorum. Dalga uzaklaşıyor ve Finn sörf tahtasının üzerine fırlıyor, hızlı ve dik bir dalgayı kolaylıkla sürüyor.

Mavi bir dalga tepesi arkamda sıralanırken pozisyonumu alıyorum. Yaklaşıyor ve kabarak beni yukarı kaldırıyor. Dalga hareketsiz görünüyor. Dalganın yüzü tüyleniyor ve dalganın ağır çekimde uzaklaşmasını izliyorum. Kontrollü ve düzenli bir hareket, birinin fermuarı açması gibi.

Momentum yaratmak için kollarımı kullanarak vücudumu kaldırıyor ve döndürüyorum, dalganın yüzü boyunca bir çizgi çiziyorum. Uçuyorum, su duvarının üzerinde kıyıya doğru ilerlerken ayaklarım neredeyse tahtadan .

Bir uçurtma kadar yüksekte Finn'i arıyorum ama onu göremiyorum. Dönüp bekleme noktasına doğru kürek çekiyorum ve dalga alçaldığında, yırtığa doğru yüzen kırık bir sörf tahtası görüyorum. Yaklaştığımda Dave'i görüyorum, yüzeyin altında sallanıyor. Bilinci yerinde olmasına rağmen, onu denize çekmekle tehdit eden güçlü akıntıya karşı mücadele ediyor.

Hay sikeyim. Dalgadan kurtulmanın tek yolu yana doğru yüzmektir. Yüzerek çıkmak , akıntı çok güçlüdür.

Dave ya bilmiyor ya da unuttu. Panik insanlara tuhaf şeyler yapar ve panik yaparsanız boğulabilirsiniz.

Ellerim suyun içinde hızla ilerliyor, elimden geldiğince hızlı bir şekilde kavrayıp çekiyorum ve Finn yanımdan kürek çekerek geçtiğinde rahatlıyorum. O daha güçlü, daha hızlı ve Dave'e ulaşıyor. Finn, Dave'in sörf tahtasını tutmasına ve daha güvenli suya gitmesine yardım ediyor.

"Teşekkürler," diye kekeliyor Dave.

Finn, "Keana, Dave'e sörf tahtanı verirsen sen de benimkine atlarsın ve onu kıyıya kadar takip ederiz," diyor.

Başımı sallayarak suya uzanıyorum ve bileğimdeki cırt cırtlı kayışı koparıyorum, sonra da sörf tahtamı Dave'e doğru kaydırıyorum.

Saatimin alarmı çalıyor ve Finn'in gözleri benimkilere kayıyor. Başını hafifçe sallıyor ve ben de başımı sallıyorum. Köpekbalığının yerini tam olarak bilmiyoruz ama Dave'e söylemek bizi kıyıya daha hızlı ulaştırmayacak.

"Acele et," diye bağırıyor. Kaybedecek zaman yok.

Bir dalga bizi kaldırırken Dave sörf tahtasına uzanıyor. Beceriksizce, yumruğunu sörf tahtasına çarparak ters dönmesine neden oldu.

Tahta şakağıma çarpıyor ve yakıcı acı neredeyse bayılmama neden oluyor. Kan gözüme akıyor. Ağzımda tadını alabiliyorum.

Finn sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni sudan çıkardığında bilincimi kaybetmek üzereydim. Sörf tahtasının burnuna tırmanmama yardım etti.

Ne yapacağımı şaşırılmış bir halde bacaklarımı tahtanın üzerine uzatıyorum ama Finn kalçalarımı birbirinden ayırıyor, böylece bacaklarım yanlardan sarkıyor. Bir dalga ikimizi de suya düşürmekle tehdit ederken, arkama atlıyor ve uzanıyor, göğsü kıcıma değiyor ve bacakları arkadan sarkıyor.

Akıntı bizi yırtığa doğru çekiyor ve Finn kurtulmak için sertçe tekmeliyor. Kan tahtaya damlıyor, tuzlu suyla karışıyor ve kenardan akıyor.

Bu nasıl oldu? Onun yerine bir latte almalıydım.

"Kürek çekebilir misin?" diye bağıyor ve ben de ona baş parmağımla onay veriyorum. İkimiz de deli gibi kürek çekiyoruz.

"Dave nerede?"

"O ileride. Güvende. Merak etmeyin."

Cankurtaranlar kıyıda toplanıyor, el sallıyor ve saatimin alarmı ikinci kez çalarken herkesi sudan çıkmaya çağırıyorlar.

Altımızda yüzen karanlık bir şekil görüyoruz. Kalbim çarpmaya başladı. Ellerimi kullanarak başımdaki yaradan akan kanı durduramıyorum. Kıyıya kürek çekmek için ikisine de ihtiyacım var.

Sikeyim.

Tanrı yardımcımız olsun.

"Sıkı tutun," diye bağıır Finn.

Bir dalga yakalıyoruz ve o daha da sert vurup kürek çekerek bizi kıyıya kadar getiriyor. Kıyıya ulaştığımızda Finn bacak ipini çıkarıyor ve sörf tahtasını serbest bırakıyor. Bir cankurtaran onu kıyıya çekiyor ve bize yardım etmek için kumun üzerine bırakıyor.

Finn beni kollarına alıyor ve güvenli bir yere taşıyor.

"Teşekkür ederim," diye kekeliyorum.

"Seni doktora götürelim."

"İyi olacağım," diye gülümsüyorum, nefesim kesilmiş ama minnettarım.

"Bu bir rica değil," diyor edemeyeceğim bir ses tonuyla.

Sonra kolunu belime doluyor ve kolumu omzunun üzerinden geçiriyor. Boyu uzanmamı imkânsız kılıyor, bu yüzden elimi kendi eliyle destekliyor ve beni vücuduna hapsediyor.

Main Beach'teki cankurtaran kulesine ulaşıyoruz ve bir doktor beklerken ağrıyan şakağımı ovuyorum.

Finn omzuma sıcak bir el koyarak, "Göster bana," diye ikna ediyor.

Yarayı incelemek için daha yakına eğiliyor. Sıcak nefesi yanağımı okşuyor. Nereye bakacağımı bilemiyorum.

"Derin mi?" Ben soruyorum.

"Yakın zamanda kan kaybından ölmeyeceksin," diye şaka yapıyor ve ben de gülüyorum.

Gülümsüyor, gözlerinin kenarları kırışıyor ve kalbim kabarıyor.

Sağlık görevlisi gelir gelmez Finn, Dave'i kontrol etmek ve tahtamı almak için izin istedi. Sağlık görevlisi kesiğin üzerine bir bandaj koyuyor ve Finn döndüğünde eve gitmem için bana izin veriyor.

Beyin sarsıntısı geçirmiyorum ama doktor yirmi dört saat boyunca araba kullanmamamı öneriyor. Finn kabul ediyor ve beni eve bırakmakta ısrar ediyor. Sesindeki çelik bana tartışmanın bir anlamı olmadığını söylüyor.

FINN

Keana'nın etrafında olmak heyecan verici. Zeki, cesur ve sinirlerini kontrol altında tutabiliyor. Etkileyici bir kadın.

Evine giderken paket servis için durduk. Evine vardık ve ön tarafa park ettik. Onu yalnız bırakmaktan rahatsızım. Hele ki plajda yaşadığı kıl payı kazadan sonra.

Aklımda pek çok fikir var ama aslında onunla basit bir şeyler yapmak istiyorum. Belki birlikte televizyon izler ve akşam yemeği yeriz. Evde annem, babam, kız kardeşim ve üç erkek kardeşimle yaşadığımdan beri bir kadınla aynı mekânı paylaşmadım. On yıl önce BUD/S eğitiminden mezun olduğumdan beri başka erkeklerle yaşıyorum.

Peki, şimdi ne olacak?

"Çok teşekkür ederim," diyor kucağındaki sıcak yemek torbasını tutarken.

"Seninle içeri gelmemi ister misin? İyi olduğundan emin olmak için bir süre daha kalabilirim."

Bana düşünceli düşünceli bakıyor ve dudakları tatlı bir gülümsemeye dönüşüyor. O kadar güzel ki. Dudaklarını yalıyor ve dilinin görüntüsü soğuk alt bölgelerimin ısınmasına ve şişmeye başlamasına neden oluyor.

"Ben iyiyim, teşekkürler Finn. Tek ihtiyacım olan sıcak bir duş."

Kulağa harika geliyor. Köpürmene yardım edeyim.

Tekrar konuştuğunda güzel ağzının kirli düşünceleriyle dikkatim dağılıyor. "Yarın sabah bazı arkadaşarımla The Pass'te sörf yapacağım. Bize katılmak ister misin?"

Harika. Beni tekrar görmek istiyor.

"Kesinlikle!"

"Finn, bugün beni kurtardın. Sana borçluyum."

"Beni davet etmenizin tek nedeni bu mu?" Onunla daha derin bir seviyede bağlantı kurmayı umarak soruyorum.

Bakışlarını kaçırdığında, çok ileri gittiğimi anlıyorum. Buna hazır değil. Belki de işlerin çok hızlı ilerlediğini düşünüyordur.

"Seni saat kaçta almamı istersin?" Konuyu değiştirerek soruyorum, böylece rahatsız hissetmeden diğer soruya cevap vermekten kurtulabilir.

"Gün doğumu 0547 ama yol boyunca tahtamı almam gerekiyor. Beşte burada olabilir misin?"

"Elbette."

Arabadan inmeden önce gülümseyerek bana döndü. "Sabah görüşürüz."

Arabayı çalıştırıyorum ama uzaklaşmadan önce o içeri girene kadar bekliyorum.

Dünyada onun kadar muhteşem bir kadın olabileceğini hiç düşünmemiştim. Gözlerindeki merak duygusu, şımarıklığı, kıvrımları... *Siktir*.

O mükemmel.

Teknoloji tasarlayan, şafaktan önce kalkan ve olduğu gibi görünen cesur bir kadın. Yine de burada, dünyanın öbür ucunda yaşıyor.

Önümüzdeki on gün içinde onu nasıl kazanacağımı bilmiyorum. Ya da onu nasıl elimde tutacağımı. Ama ben bir deniz komandosuyum.

Hiçbir şey imkansız değildir.

KETCHUP

W Günün kumunu, tuzunu ve kirini yıkarken kolumdaki temiz su cildimden akıp gidiyor. Saçlarımı havluyla kuruluyorum ve bir tarak yardımıyla karışıklıkları açıyorum. Aynaya bakıyorum Güneşten yanmış bir cilt, lekeler ve kırışıklıklar bulmayı bekliyordum ama tenim tertemiz. Gözlerim ışıldıyor ve cildim parlıyor.

Başımın zonklaması durdu ama içimdeki hassas ve savunmasız his devam ediyor. Anlayamadığım bir şekilde Finn'e çekiliyorum. O bir yabancı. Bir asker. Dünyanın öbür ucundan gelen bir ziyaretçi.

Ne yapmam gerekiyor? Nasıl hissetmem gerekiyor?

Bitkin bir halde yatağa uzandım. Elimi göğsüme koyarak tavana bakıyorum ve zihnimin dolaşmasına izin veriyorum. Etrafında olmak eğlenceli.

Gözlerindeki ışıltıyı ve sesindeki şakacı tonu seviyorum. Vücudunun benimkinin üzerindeki ağırlığını ve bana dokunma şeklini sevdim.

Ama bana patronluk taslarken kullandığı emredici ton beni gerçekten azdırıyor ve rahatsız ediyor.

Yarın yeterince hızlı gelemez.

Ertesi sabah, Finn beş dakika erken gelir. Arabasını park etti ve dışarıda bekledi. Bu kadar erken saatte açık kafe yok, ben de iki fincan kahve doldurup onunla arabada buluşuyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" Gülümseme şekli içimi ısıtıyor ve kızlık organlarımın karıncalanmasına neden oluyor. "Başın nasıl?"

"Daha iyi, teşekkürler," diyorum, yanaklarımda bir kızarıklık hissederek.

Birbirimize eşlik etmenin rahatlığıyla sahile doğru yol alırken sessizce kahvelerimizi içiyoruz. İlk durağımız, sörf tahtalarını ve kuru dalış kıyafetlerini aldığımız Gaz'ın kamyoneti oluyor. Anahtarları sağ ön lastiğin üzerine bırakıyorum ve Gaz'a haber vermek için mesaj atıyorum.

Biz vardığımızda The Pass'ın otoparkında rengarenk bir araç topluluğu park etmiş durumda. Yan yana park etmiş minibüsler, arabalar ve Utes'ler var. Sörfçüler ya dalış kıyafetlerini giyiyor ya da sörf tahtalarını cilalıyor.

"Herkesle tanışmaya hazır mısın?" diye sordum. "Kesinlikle."

Finn meraklı bakışları üzerine çekiyor. Şafak vakti kıyıda dururken kendimi korumacı ve bölgeci hissediyorum. Yanımdaki kocaman Amerikalı denizciye bakıp hislerimi anlamlandırmaya çalışıyorum.

FINN

Beni getirdiği plajda sörf yapmayı zaten planlamıştım. Geçit, sağ taraftaki nokta kırılmalarıyla ünlüdür. Çevre büyüleyici ama çevremdeki güzellikler bile onun yanında hiç kalır.

"Hey çocuklar, bu Finn," diye anons ediyor Keana.

Yakın kesilmiş siyah saçlı ve bronz tenli bir adam öne çıkıyor. "Ben Shane," diyor elimi sıkarken. Uzun boylu, sırık gibi genç bir adamı işaret ediyor. "Bu Macca."

Şimdiye kadar çok iyi. Shane ve Macca. Tamamdır.

Shane sonraki üç ismi o kadar hızlı sayıyor ki yakalayamıyorum.

Keana'ya bakıyorum ve o da gülümsüyor. "Kobi, Dazza ve Woz," diyor her birini işaret ederek.

Dünyayı gezdim ve farklı dillerde isimler öğrendim ama hiçbirini beni anlaşılmaz hecelerin saldırısına hazırlamadı.

Keana sesleri tekrarlamaya çalışırken dudaklarımı izliyor ve yardım etmek için araya giriyor. "Dazza, Darren'ın kısaltması ve Woz da-"

"Dur tahmin edeyim," diye araya giriyorum. "Warren!" Kendimle gurur duyarak gülümsüyorum ama onlar gülmekten kırılıyorlar.

Keana gülümseyerek, "Soyadı Woźniak," diye bilgi veriyor.

"Ama bu piçlerin hiçbirini telaffuz edemediği için bana Woz diyorlar," diye açıklıyor dövme adam.

Keana eliyle ağzını kapatıp o kadar yakınımaya eğiliyor ki kahve ve diş macunu kokusu alabiliyorum.

"Herkes dostum de," diye fısıldıyor, sonra da göz kırpmıyor. Eğer o arkamı kolluyorsa, bana bir şey olmaz.

Tanışma faslı bittikten sonra dalış kıyafetlerimizi giyiyor, sörf tahtalarımızı kapıyor ve suya giriyoruz. Srfte yan yana dalgalara binerek saatler geçiriyoruz. O her zaman yanımızda, gülümsüyor ve her küçük zaferi kutluyor.

Onun etrafında olmak heyecan verici. Kendimi hiç bu kadar canlı ya da okyanusla bu kadar uyumlu hissetmemiştim ama bana bu hissi veren su değil. O veriyor.

Şu anda ölsem, mutlu bir adam olarak ölürüm. Onunla çarşafaların arasında biraz daha hareket olmasını tercih ederdim, ama eğer buysa, kabul ediyorum.

Mola vermek için durduğumuzda sırtım ağrıyor, gözlerim acıyor ve dudaklarım çatlıyor. Keana kumda yanıma oturuyor, hâlâ efordan nefes nefese. Vapurumun üst yarısını soyuyorum ve güneşin kemiklerimi ısıtmasını bekliyorum. Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim.

Genç sörfçülerden biri olan Kobi, tahtasını bizimkinin yanına koyuyor ve kuma oturuyor.

"Güzel dövme. Bir tür kabile dövmesi," diyor ve sırtımdaki dövmeye bakmak için yaklaşıyor. "Ne dövmesi?"

"Ona kemik kurbağası deniyor," diye cevap veriyorum.

Merak eden Keana daha yakından bakar. Narin parmakları ana hatları takip ediyor ve dokunuşu cennet gibi hissettiriyor. Bileğinden tutup onu kendime çekmek ve öpmek istiyorum.

Woz kumlu sahile doğru ilerliyor ve önümüze çömeliyor. "Bugün iyi iş çıkardın, Köpekbalığı Çocuk," diye sırtıyor.

Haberler hızlı yayılıyor ama beni kabullenmiş görünüyorlar. "Teşekkürler. Harikaydı." Woz, "Bizimle biraz takılmak istersen barbie partisi veriyoruz," diyor.

Kobi ayağa fırlar ve ağzından kaçırır: "Evet! Alçaktan uçan bir ördeğin kıcını bile yiyebilirim!"

Adamlar tahtalarını alıp uzaklaşıyor ve beni şaşkın bir halde bırakıyorlar. Keana'ya bakıyorum, gözlerim şaşı. O da gülmekten iki büklüm oluyor.

"Aç mısın? Barbekü için kalmak ister misin?"

"Tabii. Sen kalırsan ben de kalırım." Gözlerimiz birleşiyor ve gülümsüyor.

"Hadi o zaman," diyor. "Tuz ve kumdan için bir duşa ihtiyacım var."

Sörf tahtalarımızı alıp yanında bulunan açık hava duşlarına gidiyoruz. Bikinisine kadar soyunmuş, mükemmel vücudu beni yakalıyor

ve ne kadar denesem de gözlerimi ondan alamıyorum. Sarı saçları, kahverengi teni, öldürücü gülümsemesi ve mükemmel kıvrımları.

"Neye bakıyorsun?" diye şımarıyor.

"Sen," diye takılıyorum. "Sen açık havada sağlıklı yaşamın poster kızısın, bunu biliyor musun?"

"Pek olası değil," diye yanıtlıyor gözlerini devirerek. Kalçasını tokatlıyor ve sırtarak parmaklarının arasındaki eti çimdikliyor. "Havalı fırçalama işe yaramaz. Başka bir model bulsanız daha iyi olur."

"Bana kalırsa güçlü olmak zayıf olmaktan daha iyidir," diye açıklıyorum. "Bu benim fikrim ve buna sadık kalacağım."

Kızarıyor ve bakışlarını yere indiriyor, sonra saçlarını durularken bana sırtını dönüyor. Utangaçlığı çok sevimli ve onu daha da çok istememe neden oluyor.

Bir model olacak kadar güzel, ama diğer erkeklerin onun güzel vücuduna baktığını düşünmek istemiyorum. Onu kimseyle paylaşmak istemiyorum. Özellikle de onunla ne tür pis şeyler yapmak istediğimi bildiğimden beri.

Kurulanıyoruz ve diğer sörfçülerle buluşmak üzere çimenlik alana doğru ilerliyoruz. Portatif barbeküden dumanlar yükseliyor ve ızgara etin kışkırtıcı kokusu ağzımı sulandırıyor.

"Coldie?" Macca ikimize de birer bira ikram ederken soruyor. Keana'nın gözleri parlıyor.

Yu

kar Bunun için tercümana ihtiyacım yok. "Teşekkürler."

^{1.} Şişelerimiz birbiriyle tokuşturulurken "Şeref" diyor. Buz gibi soğuk bira Bir rüya gibi.

Sahile bu kadar yakın bir yerde, açık alanda içki içmeleri şaşırtıcı. Tedbirli olmak için kendimi bir birayla sınırlayacağım. "Roma'dayken" demekten daha akıllıca bir yaklaşım.

Macca ekmek tabakları, pişmiş et ve çeşitli çeşni şişeleriyle dolu bir piknik masasını işaret ederek, "Yiyecek bir şeyler alın," diyor.

Keana birkaç ekmeği ikiye bölüyor ve her birinin ortasına bir sosisli yerleştiriyor. Bir şişe sos alıyor ve ağzını etin üzerine doğrultuyor, duraklayıp bana bakıyor. "Domates sosu mu yoksa barbekü sosu mu istersiniz?"

Merakla etikete baktım. "Ketçap mı demek istiyorsun?"

Gülüyor, benimkini ketçaba bulayıp bana uzatıyor, sonra da kendine bir tabak hazırlıyor. İnsanlar piknik masasının etrafına doluşmuş, yemek için itişip kakışıyorlar. Biri ona çarptığında irkiliyor.

"Çok mu kalabalık?"

"Evet. Woz'un Ute'sinin arkasında oturmak ister misin?"

Bu da ne böyle?

Kaşlarını çatarak başını sallıyor ve beyaz bir Nissan'ı işaret ediyor. "Üzgünüm, Finn. Amerika'da buna ne diyorsunuz?"

"Bir kamyonet."

"Tabii ki." Yüzü yana doğru eğiliyor. "Televizyon izlerken böyle şeyleri bildiğimi sanırsın." Tepsiyi indiriyor ve bagaj kapağına tünemeden önce yer açmak için eşyaların yerini değiştiriyoruz.

"Sonunda," diye inleyerek sosisliden bir ısırık alıyorum. "Tanrım, çok lezzetli," diye mırıldanıyorum.

"Gerçekten öyle," diye onaylıyor memnun bir gülümsemeyle. Parmaklarındaki sosu yalamasını izliyorum ve bakışları benimkilerle buluştuğunda gözleri parlıyor.

"Şanslısın, biliyorsun. Burası inanılmaz bir yer. San Diego'da suya yakın bir yerde yaşıyorum ama burası gibi değil."

Keana gökyüzüne bakıyor ve konuşmadan önce sözlerini ölçüyor.

"Daha önce hiç bir turiste etrafı gezdirmemiştim ve sanki her şeyi sizin gözlerinizden yeni görüyormuşum gibi hissediyorum. Sanırım bazen burayı hafife alıyorum," diye mırıldanıyor.

"Bazı şeyleri hafife almanın nasıl bir his olduğunu anlıyorum ama inanın bana, küçük şeylerin kıymetini bilmelisiniz. En çok özlediğiniz günlük şeylerdir.

en çok da elinizden alındıklarında."

"Çok üzgünüm, Finn." Gözlerinde parlayan nezaket içimde derin duygular uyandırıyor. Sanki onun kalbi ve gerçek doğası hakkında çok şey biliyormuşum gibi hissediyorum, ancak günlük hayatı hakkında çok az şey biliyorum.

"Burnumu sokmak istemem ama konuşmak istersen ben buradayım." Sesi sıcak ve güven verici.

"Bu doğru. Gizli bilgi." Yalnızız. Kimsenin bizi göremeyeceği bir ağaç gölgesi tarafından gizlenmişiz. Yakınına eğilip yanağındaki ketçap lekesini siliyorum.

"Sana söylersem seni öldürmek zorunda kalırım ve sen bu kadar genç ölmek için fazla güzelsin." Başparmağımdaki ketçabı yalarken, bakışları her küçük hareketi takip ediyor.

Nefesi kesilir.

Arzu gözlerinde parlıyor.

Varlığımın her zerresi ihtiyaçla ağrıyor ve nabız atıyor.

KORUYUCU

KEANA

W Arzu dalgaları üzerimden yuvarlanıyor, onu yörüngeme daha da yaklaştırıyor. Dudakları benimkilerden milimetrelerce uzakta.
Aman Tanrım, beni öpecek ve ben de istiyorum.

Kylie "Sonra görüşürüz çocuklar!" diye bağırarak anı öldürüyor.

Onu Finn'le tanıştırdığımı hatırlamıyorum ama acelesi vardı. Yanımızdan hızla geçip minibüsüne atlarken neredeyse onun uzanmış bacaklarına takılıyordu.

"Çocuğumu okuldan almaya gidiyorum. Döndüğümde burada olacak ?"

Bu romantik anı mahvettiği için sinirlenerek, baş parmağımla onaylayarak cevap veriyorum.

"Ne yapmak istiyorsun?" Sabahın erken saatlerinde sörf yapmak için geldiğimize ve bütün gün kaldığımıza inanmak zor.

"Ben kolayım," diye omuz silkiyor.

Gürültülü bir patlama beni ürkütüyor ve Kylie'nin minibüsü tekleyince irkiliyorum. Eski kombi minibüsten yoğun bir duman çıkıyor ve Kylie iki yumruğunu direksiyona vuruyor.

Sürücü camı aşağıdaydı ve ona seslendim. "Sorun yok, Kylie. Sen gidip ufaklığı getirirken biz de yol yardımını bekleyebiliriz."

Ben bir ebeveyn değilim ama gelmediği takdirde kızının nasıl hissededeğini biliyorum çünkü bu benim hayat hikayemdi. Güvenilmez bir annenin gelmesini bekleyen en son çocuk hep bendim. Ta ki bir gün hiç gelmeyene kadar.

"Üyeliği karşılayamam," diye itiraf ediyor, gözleri endişeyle dolu. Sinirlerim titriyor ve kalbim göğsümde sıkışıyor. Hissettiğim tüm iyi hisler buharlaşıyor. Finn'in gözleri benimkilerle buluşuyor ve ifadesi ciddileşiyor.

"Belki çocuklardan biri seni götürebilir." Yüksek sesle şarkı söyleyen ve dünyayı umursamadan gülen şakacılar kabilesine bir bakış attım.

"Çok kızgınlar," diye alay ediyor.

Buradaki tek ayık ve yardımsever kişi Finn'dir, ancak ondan kiralık bir arabanın anahtarlarını etmesini istemek sorunludur. Eğer Kylie bir kaza geçirirse, Finn sorumludur ve hayır. Çok fazla şey ters gidebilir.

"Arabamı al." Finn anahtarları kızın uzattığı eline atar. "Minibüsüne bir göz . Belki yapabileceğim bir şey vardır."

Ona kaşlarını kaldırıyorum. Yasaları çiğnediğini bile bile neden risk alıyor?

"OhmyGodthankyou!" Kylie gıcırıyor. "Yarın akşam bizim evde bir parti veriyoruz. Siz de gelmek ister misiniz?"

Bana meraklı bir bakış atıyor ve ben de başımla onaylıyorum. Partiye gitmek istemiyorum ama onu tekrar görme fırsatını da elimden kaçırmak istemiyorum.

"Teşekkürler! Araba şurada park halinde," diye kiralık arabasını işaret ediyor Finn.

"Onun için yaptığın çok güzel bir şey," diyorum Kylie'yi duymazdan geldikten sonra.

"İşaretlerimi senden alıyorum ve sen de ona yardım etmek istedin." Mavi gözleri parlıyor ve beni ayak parmaklarımın ucuna kadar ısıtıyor.

Finn bana baskı yapmıyor ve konuyu değiştiriyor. "Şu canavara bir göz atmaya ne dersin?"

Adamlara yaklaşıp yardımlarını istemeden önce birkaç dakika kaputun altını kurcalar. Aletler, motor yağı ve eski havlular temin ederler. Finn minibüsü kurcalar ve kısa süre sonra motor kükreyerek hayata döner.

"Buna ne dersin! Sen modern zamanların MacGyver'ısın," diye şaka yapıyorum ve o da gülüyor.

Finn başını eğiyor ve omuz silkiyor. "Eski bir minibüs.

Basit bir motor." "Kolaymış gibi gösteriyorsun."

Yetenekli, şefkatli ve alçakgönüllü ve daha önce onun gibi biriyle hiç tanışmadım. Onunlayken kendimi güvende ve şefkatli hissediyorum.

Aklım, neden bu işe bulaşmamam gerektiğine dair milyonlarca mantıklı sebeple dolu. Ama kalbim ne istiyorsa onu istiyor ve arzularını yüksek sesle ve net bir şekilde fısıldıyor.

FINN

Kylie arabamın anahtarlarıyla döndüğü anda gitmek istiyorum. Keana ile yalnız kalmayı hayatım boyunca hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum.

Ona aşık oluyorum.

"Eve gitmeye hazır mısın?" diye soruyorum ve o da tereddüt etmeden beni takip ediyor. Gaz kamyoneti daha önce sahilden almıştı. Tahtaları dükkâna bıraktık, sonra onu eve bıraktım.

"İçeri gel. Senin için bir şeyim var."

Dudaklarında muzip bir gülümseme ve bakışlarında bir vaat var. Kalbim gümbür gümbür atıyor ve kanım aşağıya akıyor. Sikim şişiyor ve uzamaya başlıyor.

Sahil evinin koridorunda durmuş, o ön kapının yanındaki dolabın çekmecesini karıştırırken bekliyorum.

Bana siyah kumaş bir poşet içinde bir çift Oakley güneş gözlüğü uzatıyor. "Belki yaşadığın yerde güneş o kadar güçlü değildir ama sen sürekli gözlerini kısıyor gibisin."

"Teşekkürler." Kapı çerçevesine yaslanıyorum, plastik bir kolu parmaklarımın arasında döndürüyorum, onun yerine ona dokunmayı diliyorum.

"Sende . Bende yedek bir çift var." Gözleri eğlenceyle parlıyor.

Beni içeri davet etmeden önce duygularımla daha ne kadar oynayacak?

"İçeri gel. Parti hakkında konuşmamız gerek," diye başlıyor alt dudağını ısırarak. Partiye gidip gitmeyeceğimi bilmiyorum ya da umursamıyorum ama onun gittiği her yere giderim.

Çevresel görüşümde bir şey kayıyor. El büyüklüğünde kocaman siyah bir örümcek başının üstündeki duvara tırmanıyor. Kanım donuyor.

Bu ülkedeki her iyi şey için kötü bir şey vardır. Dünyadaki en ölümcül şeylerin burada yaşadığını söylediklerinde şaka yapmıyorlardı. Onu vücudumla koruyorum ve vestiyerden bir şemsiye alıyorum.

"Keana, kımıldama." Onu korumak için her şeyi yaparım. Ve her şeyi. Metal ucu kullanarak onu dürtüyorum, aşağıya doğru manevra yapıp onu öldürmeyi umuyorum.

"Siktir!" Hızlı hareket ediyor. Çok büyük.

Keana arkasını döndü, yukarı baktı ve gülmeye başladı. Bana.

"Bu bir Huntsman, Finn. Seni öldürmez."

Şaşırılmış bir halde ona bakıyorum. "Belki zehirle değil ama bana kalp krizi geçirtti!"

Mutfağa koşuyor ve plastik bir paket yemek kabı alıyor. "Ne yapıyorsun?"

Örümcek duvardan aşağıya doğru koşuyor, her saniye yer seviyesine yaklaşıyor. Kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyor, bana zehirli olmadığını söylemiş olsa da bir yanım ona inanmıyor.

"Sakin ol, koca adam," diye dalga geçiyor.

O örümceği kovalarken bir kenarda durmak, koruyucu içgüdülerimin her birine aykırı.

Keana plastik küveti üstüne kapatır ve onu hapseder. Yakındaki masadan bir broşür alır ve bir mühür oluşturmak için altına kaydırır.

"Daha yakından bakmak ister misin?" diye şaka yapıyor. Küveti yüzüme doğru yaklaştırıyor ve ben irkiliyorum. Kendi kendine kıkırdıyor ve bu şekilde tepki verdiğim için kendimi tekmeliyorum, ama yemin ederim, taşaklarım vücudumun içinde süründü.

"Özür dilerim, kabalık ettim," diye mırıldanıyor ve çekiyor. Bakışları yumuşuyor. "Bize birkaç bardak su koyabilir misin lütfen? Buzdolabında bir sürahi soğuk su var, bardaklar da onun yanındaki dolapta."

Keana verandaya yönelirken ben ön kapıyı kapatıyorum. Cam sürgülü kapı güverteye açılıyor ve Keana kapının koluna eğilerek kapıyı sürüklemeyi umuyor.

ama dirseği kımıldamıyor.

Arkasından koştum, eğildim ve kapıyı kaydırarak açtım. "Elbette, ama bunu görmeliyim." Bana kalırsa o evrendeki en kötü baş belası.

Keana örümceği serbest bırakır ve örümcek güverte boyunca koşarak kenardan aşağı atlar.

"Tamamdır. İçkiye ne dersin?" diye soruyor memnun ve hak edilmiş bir gülümsemeyle. "Sorun değil Finn. Bir sürü insan örümceklerden korkar."

Başını yana doğru eğiyor. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

NEDEN? Çünkü sana zaten aşık olmasaydım Keana, şimdi olurdum.

Ne diyeceğimi bilemiyorum. Tek yapmak istediğim onu kollarımın arasına alıp gün ışığında öpmek. Ve bu sadece başlangıç için.

"Ah, özür dilerim." Özür, güzel yüzündeki çapkın gülümsemeyle çelişiyor. "Kendini iğdiş edilmiş hissediyor musun sert çocuk?"

Adrenalin damarlarımda dolaşüyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyorum.

Sersemlemiş bir halde kıpırdamıyor, sadece bana bakıyor. Plastik küveti ve broşürü elinden alıp masanın üzerine koyuyorum.

Kulağına fısıldayacak kadar yakınına eğildim. Beni cesaretlendirmek için keskin bir nefes alıyor.

"Yok artık. Bu hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi."

Gözleri gözlerimi arıyor ve orada yansıyan şehvet ve tutkuyu görüyorum. Sertçe yutkunuyorum. Bir dakika daha bekleyemem.

"Çok güzel," diye mırıldanıyorum, yaklaşarak. Onu sormadan da öpebilirdim ama yapmayacağım. Bakışlarım dudaklarından gözlerine ve tekrar gözlerine kayıyor. Kalbim patlamak üzere olan bir bomba gibi çarpıyor.

Dudaklarım onunkilerden bir nefes uzakta ve zaman sonsuzluğa uzanıyor.

AÇLIK

KEANA

H Vücudumun derinliklerinde yemek çiçekleri açıyor ve göğsüme yükseliyor. Finn aramızdaki mesafeyi kapatırken kalbim küt küt atıyor.

Kollarını bana dolayıp beni kendine çektiğinde tüm vücudum karıncalanıyor. Kokusu beni sardığında vücudum içgüdüsel olarak tepki veriyor.

"Bana bunu istediğini söyle," diye fısıldıyor, sıcak nefesi tenimi havalandırıyor. Dudakları çok yakın.

Külotum taşıyor ve meme uçlarım diken diken oluyor.

Sertçe yutkunuyorum. "Söylediğini duymam gerek."

"Öp beni." Teslim oluyorum, dudaklarımı ayırıyorum, onlara sahip olmasını istiyorum ve o da bunu yapıyor.

Öpücük ilk başta naziktir, ancak bir saniye içinde keşiften sıcak ve talepkar hale gelir.

Finn beni öyle bir açlık, yoğunluk ve özlemle öpüyor ki dizlerim titriyor. Düzgün düşünemiyorum. Aslında, hiç düşünemiyorum.

Tek yapabildiğim onun kontrolü ele geçirdiğini hissetmek. Onun sıcaklığı.

Onun ihtiyacı.

Finn bir elini saçlarımın arasından geçirip başımı kavırıyor ve ağzı benimkini yutarken beni yerimde tutuyor. Diğer eli alt tarafıma bastırıyor

leğen kemiğimi onunkine doğru çekti.

Gözlerimi kapatarak başımı arkaya yatırıyorum ve parmaklarımı boynunun arkasına geçiriyorum. Finn kendini bana doğru bastırıyor ve beni olduğum yere kilitliyor.

Başparmağı boynumdaki hassas bir noktayı okşuyor, aşağı yukarı sürtüyor. Dokunuşu beni hipnotize ediyor ve öpüşürken aynı nefesi alıyoruz.

Elleri, dudakları ve kokusu beni sarıyor. O her yerde. Her yerimde ve ben kayboldum. Tamamen kayboldum. Ben nerede bitiyorum, o nerede başlıyor bilmiyorum.

Ben onun içine düşerken duygular etrafımda dönüyor.

Dudaklarımız birbirine yapışıyor, dillerimiz dans ediyor ve sanki birbirimize doyamıyoruz.

Sikeyim.

Eğer onu öpmek böyle hissettiriyorsa.

Finn öpüşmeyi kesiyor ve bana bakıyor, peygamber çiçeği mavisi gözleri beni delip .

"Güzel kız," diye mırıldanıyor. "Seni çok istiyorum."

Kulak mememi ısıyor, sonra dilini boynumda gezdiriyor. Arzu dalgaları beni taşıyor ve eriyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp kendimi ona sunmamı isteseydi, yapardım.

Çırılçıplak.

Dört ayak üstünde.

Burada, insanların bizi görebileceği verandada bile.

Hay sikeyim. Ona karşı kötü hissediyorum. Bunu inkar edemem.

"Komşular polisi aramadan içeri girelim," diyor ve beni zahmetsizce kaldırıyor. Beni kanepeye taşıırken bacaklarımı beline doluyorum.

"Sen mükemmelsin, bunu biliyor musun? Cehennem kadar seksisin." Karanlık, tehlikeli sesi vücuduma elektrik çarpmalarına neden oluyor ve bacaklarımın arasında ısı oluşuyor.

Ne yaptığımı bilmiyorum ama onun dokunuşunu arzuluyorum. Dudaklarını tekrar dudaklarımda istiyorum. Ona ihtiyacım var. Sırada ne var? Kim bilir? Ama denesem bile kendimi durdurabileceğimden şüpheliyim.

Beni kucağına çekti ve beşik gibi sarıldı. Beni öperken elini gömleğimin altından geçiriyor ve göğsüme dokunuyor. Üçgen bikini üstünü kenara itiyor ve meme ucumu okşuyor. Parmağı ve başparmağıyla oynatıyor, sert bir tepe haline getirip yuvarlıyor.

"Sen mükemmelsin," diye mırıldanıyor.

Cevap olarak ancak boğuk bir miyavlama çıkarabiliyorum. Onun için çok ateşliyim ve benimle oynamaya devam ederse boşalacağım.

Şortumun bel bandının altından bikinimin altına kadar iniyor. Tümseğimi kavıyor ve nemli bir yama bulana kadar aşağı bastırıyor. Klitorisime sürtünerek aşağı bastırıyor ve nefesim kesiliyor. Dudaklarıma karşı mırıldanıyor, göğsü her nefeste ağır bir şekilde kalkıp iniyor.

Finn şişmiş, muhtaç tomurcuğuma dokunuyor ve ben onun kucağında sarsılarak nefes alıyorum. Ereksiyonu kıcıma baskı yapıyor ve parmaklarını lastiğin altından geçirebilmesi için bacaklarımı ayırarak ona doğru çekiyorum.

Orta parmağı kıvrımlarımın arasına dalıyor ve küçük daireler çizerek klitorisime doğru sürüklemekten önce ipeksi uyarılma damlalarını topluyor. Parmakları ıslaklığımın içinde kayıyor, giriş yerimle alay ediyor, sonra bir parmağı içime giriyor ve başparmağı klitorisime doğru hareket ediyor.

"Bu çok iyi hissettiriyor," diye inliyorum, kollarında titriyorum.

İçimde ritmik bir şekilde hareket ediyor, başparmağı daireler çiziyor ve bastırıyor, beni daha da yükseğe çıkarıyor.

Saçlarımı bir kenara atıyor ve başımı kavrayarak yerinde tutuyor.

"Ağzını bana ver," diye mırıldanıyor.

Yüzümü ona doğru çeviriyorum ve ağzımı yağmalıyor, beni ruhumu çalacak kadar derinden öpüyor.

Dili, parmaklarının hareketlerini yansıtıyor.

Bacaklarım sertleşmeye başladı. Sızlanıyorum ve elini itiyorum.

"Evet," diye homurdanıyor. Finn bir parmağını daha içime sokuyor ve ön duvarım boyunca ovuşturarak G noktamı arıyor.

Parmak uçlarını sert sinir demetinin üzerinde gezdiriyor ve ben yıldızları görmek .

Zar zor tanıdığım sesler içimde bir yerlerden geliyor. Ham sesler. Güçlü ve ahlaksız sesler.

"Hoşuna gitti, değil mi?"

"Aman Tanrım."

" bu, bebeğim. Sen çok iyi bir kızsın."

"Ah, Finn, oh," diye inliyorum, her an boşalacağımı biliyorum. "Sana ihtiyacın olanı vereceğim." Sesi alçak ve hırçın, inanılmaz derecede seksi ve bu beni düşündüğümde daha da ateşli ve ıslak yapıyor. Finn sihrini konuştururken beni kucığında sallıyor. Başını eğiyor ve dudaklarını hassas, şişmiş meme ucumun etrafına sıkıştırıyor.

Gözlerim titriyor ve nefes alamıyorum.

Zevk çok yoğun. . "Benim için gel bebeğim," diye homurdanıyor.

Gözlerim onunkilere kilitleniyor ve boşalıyorum. Çok sert boşalıyorum; paramparça olacakmışım gibi hissediyorum.

"Güzel, mükemmel kadın," diye mırıldanıyor.

Zirveden indiğime emin olunca parmaklarını sıırılsıklam olmuş amımdan çekiyor.

"Bana bak."

Parmaklarını yalayarak temizlemesini izliyorum ve "Lanet olsun" diye inliyorum.

Eğer parmaklarıyla beni bu şekilde hissettirebiliyorsa, seks nasıl bir şey olacak? Akıllara durgunluk veren ve dünyayı yerinden oynatan sözcükler nasıl hissedeceğimi anlatmaya yetmez. Onu içimde hissetmenin beni hücresel düzeyde değiştireceğinden eminim.

Sert boyu beni dürterek tatmin olmadığını hatırlatıyor. Parmaklarımı şortunun bel bandının altından geçiriyorum ve parmaklarımın arkası karın kaslarını okşuyor, kaybolan ve aşağıya inen yumuşak saç izini hissediyorum.

Isı onun vücudundan benimkine dalga dalga yayılıyor. Artık hayal gücümü kullanmama gerek yok. O elimde.

Ateşli ve sert.

Ona bir şey borçluymuşum gibi hissetmiyorum. Bana yaşattığı orgazm bir hediye gibiydi ve beni bu kadar şaşırtan da bu.

Onu memnun etmek *istiyorum*. Onu ağzımda istiyorum. Onu içimde istiyorum.

Ama en çok onun bana yaptığı gibi kendimi iyi hissettirmek istiyorum.

Finn aşağı uzanıp kendini ayarlamadan önce elimi çekerek beni durduruyor. Parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve şakağıma yumuşak, umursamaz bir öpücük konduruyor.

"Ne oldu? Yanlış bir şey mi yaptım?"

Başını hayır anlamında sallıyor ve gözlerindeki sıcaklık beni istediğine dair hiçbir şüphe bırakmıyor.

Peki, neler oluyor?

"Neler oluyor, Finn? Anlamıyorum."

Tüy kadar hafif bir dokunuşla yanağımı okşuyor. "Ben de öyle," diyor başını sallayarak. Beni kucağından kaldırıp yanındaki kanepeye oturtuyor.

"Konuşmamız gerek."

Elim boğazıma gidiyor.

Bir an beni kedi yavrusu gibi mırıldatıyor, sonra nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

SEN KİMSİN?

KEANA

W

Konuşmamız gerek.

Utandım, geri çekildim.

Kelimeler yüzüme bir tokat gibi çarptı. Acısı

Yaşadığım her reddedilme midemin çukuruna yerleşiyor.

Kıyafetlerimi yeniden düzenliyorum, saçlarımı düzeltiyorum ve dik oturuyorum. Eylemlerimin içgüdü mü yoksa kökleşmiş bir alışkanlık mı olduğu önemsiz. Kendimi hayal kırıklığına hazırlıyorum.

Bu kaçınılmaz. Ne olacağını biliyorum çünkü hepsini daha önce duydum.

Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm Keana. Bu annemin "seni hiç istemedim" demesiydi.

Üzgünüm Keana, ama istediğin terfiyi alamadın. Bu patronun "senden istediğimde sikimi yalamalıydın" demesiydi.

Finn bir elini saçlarında gezdiriyor ve koltuğunda kıpırdanıyor.

Aceleyle ayağa kalkıp gitmesi için yol açıyorum ama bileğimi kavrayıp beni durduruyor. Kanepeye çöktüm ve ona baktım.

"Keana," diye yalvarıyor, sesi yumuşak. "Ben de neler olduğunu bilmiyorum ama daha önce hiç böyle hissetmemiştim."

Gözlerimin içine bakıyor ve kalbim küt küt atıyor. Gergin ve savunmasız görünüyor.

"Ben öyle. Genelde yabancılarla takılmam."

"Aynı," diyor. "Ama bu öyle bir şey değil," diyerek aramızdaki boşluğu işaret ediyor. "En son ne zaman bir kadınla birlikte olduğumu hatırlamıyorum ve daha önce hiç aşık olmadım."

Kalbim küt atıyor. *Bana aşık mı?*

"Tanrım, Keana-" diye mırıldanıyor. Nefesini üflüyor ve bir elini yüzünde gezdiriyor. "Hayatım... karmaşık," diye açıklıyor, kafası karışmış görünüyor.

"Neden? Denizci olduğun için mi? Bunu benim için hecelemeniz gerekecek çünkü ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Ben sivil değilim," dercesine bana bakıyor, sanki aradığım cevabı veriyormuş gibi. Ama anlamıyorum. Bu hiçbir şeyi açıklamıyor.

Bakışlarında melankoli titreşiyor. Düşüncelerini toparlayarak gözlerini kaçırıyor.

"Navy SEALs'ı duydun mu?"

"Bir kayanın altında yaşadığımı söylemekten utanıyorum. Bu terimi duymuştum ama belki bir filmde duymuşumdur, yani hayır. Umm... normal bir denizciden farklı mı?"

Yüzümdeki garip ifade onu gülümsetiyor. "Utanmana gerek yok," diyor.

"Bana aptallar için basit versiyonunu verebilir misiniz?"

"Avustralya'da bunun bir karşılığı yok ama sizde özel kuvvetler var ve benim olduğum şeye en yakın olan da bu."

"Özel kuvvetler," diye fısıldıyorum. Korku göğüs kafesimi sarıyor, bir mengene gibi sıkıyor. "Sırtındaki dövme... Üzerinde baş harfler ve tarih olan iskelet kurbağa mı?" Nefesim kesiliyor, bunun ne kadar ciddi olduğunu yeni yeni anlamaya başlıyorum.

O sadece gezegenin diğer tarafında yaşamıyor. Özel kuvvetler iyi bir şey değildir. Tehlikelidir. Ölümcüldür.

"Sana yakın biri..."

"Arkadaşım Pete'i Afganistan'da kaybettim. Birlikte eğitim almıştık ve birbirimize çok benziyorduk. Dövme onun anısını onurlandırmanın ve onu ve diğer arkadaşlarımı yakın tutmanın bir yolu."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve Finn ellerime uzanıyor. Ellerimi şefkatle tutuyor ve beni kendisine doğru çekiyor, ta ki o kadar yaklaşına kadar, gözlerinin içine bakmak zorunda kalıyorum.

Onun güzel, masmavi, duygulu gözleri.

"Bir sonraki görevimden önce kısa bir tatil için Avustralya'ya geldim. Aşkı aramıyordum ve seni bulmayı hiç beklemiyordum."

Yani prensipleri var ve çok ileri gitmeden durmak istiyor. Kendimi fazla kaptırmadan ve ona tamamen ve geri dönülmez bir şekilde aşık olmadan önce.

"Tamam, sorun değil," diye omuz silkiyorum, dudağımı ısııyorum. "Tamam. Her şey iyi ve kolaydı, ama şimdi tanıştık ve... Kahretsin. Ülkene ve hakkında konuşamayacağını bildiğim ciddi işine dönmek zorundasın, çünkü gizli."

Dudaklarımdan düşünceler dökülürken Finn sözümü kesmeden beni dinliyor. Tepki vermiyor ya da beni acele . Bunun yerine, başparmağının ucuyla elimin arkasını tüy gibi okşayarak bizi birbirimize bağlı tutuyor.

Derin bir nefes alıp kendimi toparlıyorum. "Gerçeklerin üzerinden geçelim." Her şeyle aynı anda başa çıkamam. Bu çok fazla.

"Elbette. İşlenmesi gereken çok şey var. Bunu biliyorum."

"Benim bir hayatım var. Ya da en azından bir planım," diye tereddütle başlıyorum. "Senin bir hayatın var.

Ve sadece ne kadar süreliğine buradasınız?"

Aramızda çok fazla kelime var. Büyük kelimeler. İşlenmesi zor büyük kavramlar.

"On gün," diye fısıldıyor.

Elimi dudaklarına götürüyor ve parmak eklemlerimi teker teker öpüyor. Dokunuşuyla, boğucu dudaklarıyla, kokusuyla dikkatim dağılıyor. Tek yapmak istediğim kucağına tırmanmak ve ona yakın olmak.

"Teşekkür . Şimdi, ne ben?"

"Bir hayatınız ve bir planınız olduğunu söylüyordunuz. Bir iş kurmak istiyorsunuz ve bu işi nasıl yürüteceğimizi merak ediyorsunuz?" O da

sanki bir menüden yemek seçiyormuşuz gibi rahatça soruyor.

Evet, teşekkür , ana yemek olarak kalp ağrısı ve yanında da bir porsiyon erken ölüm sipariş etmek istiyorum. Oh, ve lütfen tereyağını tut.

"Biliyorum bu çok hızlı ve anlamsız geliyor ama senin için deli oluyorum. İhtiyatı elden bırakmayı, işi bırakmayı ve sonsuza dek burada seninle yaşamayı çok isterdim ama yapamam. En azından şimdilik. Görevim beni bağlıyor. En azından şimdilik."

Gözlerim yaşıyor ve alt dudağım titriyor.

"Hayır, bebeğim, yapma bunu. Lütfen ağlama." Bir elini saçlarında gezdiriyor ve iç çekiyor. "Söylemeye çalıştığım şey, sıradan ilişkiler yaşamadığım," diye açıklıyor. "Bundan daha fazlasını istiyorum. Bizden."

Finn beni kendine çekiyor, kollarıyla sarıyor ve başımı göğsüne .

"Taahhüdümü yerine getirmemek seninle bir hayata başlamak için boktan bir yol. Bu benim karakterim için iyi bir örnek değil, anlıyor musun? Ve ben sözümü tuttuğum için kendimle gurur duyuyorum."

Bu onurlu duygu kalbimin derinliklerine işliyor, en ilkel yarama çarpıyor. Gözyaşlarım akıyor ve onları durduramıyorum. Tek yapabildiğim yanaklarımdan aşağı süzülürken hıçkırmak ve burnumu çekmek. Çocukluğumdan beri içimde tuttuğum tüm hüznü dışarı dökülüyor.

"Bu gözyaşları benimle ilgili değil, bunu biliyorum ama bunu yakında konuşacağız. Tatlım, seni istiyorum ve sonsuza kadar istiyorum ama bunu doğru şekilde yapmalıyız."

Kalbinin kulağımdaki sabit atışı beni rahatlatıyor ve "Tamam" diye iç geçiriyorum. "Her şeyi çözmek biraz zaman alacak ama çözeceğimizi biliyorum."

Saçlarımı okşuyor ve bana mendil uzatıyor. Burnumu sildikten sonra beni tekrar kollarıyla sarıyor ve gözyaşlarım kuruyana kadar tatlı sözler fısıldıyor.

"Teşekkür ," diye mırıldandım. "Daha iyi hissediyorum."

Şakağımı öpüyor ve dik oturmama yardım ediyor. "Neden ağladığın hakkında konuşmak ve içini dökmek ister misin?"

"Teklifin için teşekkürler ama bu eski bir aile meselesi. Sanırım konuştuğumuz şey bunu tetikledi."

"Tamam. Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum. İyi ve kötü, ama birbirimizi tanımak için bolca vaktimiz var."

Hayat hikâyemi anlatmak istiyorum ama terapistim olmak onun sorumluluğu değil. Benim en iyi halimi görmeyi hak ediyor, en kötü halimi değil.

"Şimdi, sizi terk etmek bana ne kadar acı verse de, daireme geri dönüyorum."

Onun gideceğini düşününce nefesim boğazımda düğümleniyor. "Tamam," diye mırıldanıyorum, yalnız kalmaya ihtiyacım olup olmadığından emin değilim. "İstemiyorsan gitmek zorunda değilsin."

"Senin yanındayken ellerimi kendime saklayamıyorum. Eğer şimdi gitmezsem, kendimizi yatakta bulacağız ve senin de düşünmek için zamana ihtiyacın var."

Bana şeytani bir göz kırptıyor ve midemde sinirler uçuşuyor. O haklı. Zamana ihtiyacım var.

"Keana, istediğin kadar zaman ayır ve her şeyin yolunda olduğunu unutma. Bana ihtiyacın olursa sadece bir telefon uzağındayım ve umarım benim sana ihtiyacım olduğu kadar senin de bana ihtiyacın vardır."

"Peki ya sen? Bazı şeyleri anlamak için zamana ihtiyacın yok mu? Seni geride tutmak, bir karar vermeye zorlamak ya da buna benzer bir şey yapmak istemiyorum."

"Hayır. Zamana ihtiyacım yok. Kalbim sende. Hayatım boyunca belalı, örümcek öldüren, sörf yapan bir teknoloji dehasını bekledim," diyor rakish bir sırıtışla. "Ama seni bulmak için dünyayı dolaşmam gerekti."

Sesi düşüyor. Alçak ve derin, tenimi okşuyor. Bakışları arzuyla kararıyor.

Finn bir elini boynuma doluyor ve beni kendine çekiyor. Nefesi üst dudağımı gıdıklarken eğiliyor ve cızırtılı, sıcak, külot eriten bir öpücük veriyor.

Kulağımın kabuğuna doğru fısıldıyor. "Bir dahaki buluşmamızda, sen çığlık atana kadar o tatlı amını yalayacağım. Sıcak ve ıslak olduğunda

Parmaklarımla seni iyice açacağım ve öyle bir boşalacaksın ki yıldızları göreceksin."

Boynumu sıkıyor ve doğrudan içime bir elektrik şoku gönderiyor. "Ve tam doyduğunu düşündüğün anda, seni düz yürüyemeyecek hale gelene kadar becereceğim."

Ağzım açık kaldı ve tamamen sersemlemiş bir halde ona bakakaldım.

"çok iyi olacak," diye homurdanıyor gözlerinde hınzır bir parıltıyla. "Bunu hissedebiliyorum."

Sesi, sıcaklığı, müstehcen sözleri beni nefessiz bırakıyor, içimi sızlatıyor, az önce söylediği her şeyi yapmasını arzuluyorum.

Şu anda.

Ön kapıyı açıyor ve omzunun üzerinden geriye bakıyor. "Bana ihtiyacın ara."

Kapı arkasından kapanırken, kilit yerine oturur.

Ses sessizlikte yankılanıyor, beton duvarlardan ve karo zeminden yansiyarak odayı taş gibi soğuk bir mağaraya dönüştürüyor.

Bir kişilik bir mağara.

Çok uzun süre tek başıma hayatta kaldım. Artık yalnız kalmak istemiyorum.

PARTI ZAMANI

U Kafamdaki gürültüyü kesemediğim için huzursuz ve kafam karışık. Gecenin büyük bir bölümünde cevaplar bulmaya çalışarak bir ileri bir geri volta attım. Sabah, bir başlangıçla uyandım ve kendimi kanepede, yastığı göğsüme sıkıca bastırıyordum.

Hayatımda kesinlik istiyorum. İstikrar. Bir yuva. Kökler.

Bana sonradan düşünülmüş gibi davranan hippie bir anneyle büyürken asla sahip olamadığım her şey. Ben annem değilim elbette. Büyükannem ve büyükbabam tarafından şefkat ve sevgiyle büyütülmüş bir yetişkinim ama artık onlar yok. Hayatımda güvenebileceğim ya da tavsiye alabileceğim kimse yok.

Güçlü olduğumu düşünerek kendime güvenmeyi öğrendim. Finn'in etrafında olmak kendime söylediğim yalanı ortaya çıkarıyor. Ben güçlü değilim. İçime kapanık, şüpheli ve korumacıyım. Ve bu şekilde yaşamaktan yoruldum.

Onunlayken kendimi güvende, el üstünde tutuluyor ve isteniyor hissediyorum. Dün gece en zorlu bariyerimi aştı ve kollarında ağladım.

Finn harika biri. Bunu biliyorum. Rol yapmadığını anlamam için bana yeterince centilmenlik ve nezaket gösterdi. Bana karşı hisleri olduğunu söylüyor ve ben de ona inanıyorum.

Avustralya'dan ayrılmadan önce onunla mümkün olduğunca çok zaman geçirmek istiyorum. Ondan sonra ne olur bilmiyorum ama öğrenmeye hazırım.

Gün içinde mesaj atıp günümün nasıl geçtiğini kontrol ediyor. Çok tatlı biri. Onu görmeyi çok isterdim ama başvurduğum bir iş görüşmeye çağırdı. Finn'e daha sonra yetişebileceğim.

Beni partiye götürmeyi teklif etti ama ne zaman döneceğimden emin değilim.

Evimden yürüyebilirim, Ben ve Kylie'nin evinde buluşmaya karar verdik.

Partiye vardığımda her yer insanlarla doluydu. Arkadaş grupları birlikte içiyor, gülüyor ve çıplak ayaklı çocuklar etrafta koşuşturuyor. Mekan açık plan olmasına ve yaşam alanı arka bahçeye doğru akmasına rağmen Finn'i göremiyorum.

Daha önce hiç görmediğim iki kadın sırtlarını bana dönmüş, arka bahçeye bakıyorlar. Onları geçmek üzereyken konuşmalarından bir kesite kulak misafiri oluyorum ve duruyorum.

"Ooh, şu Amerikan aksanlı adam mı? Çok lezzetli. Her zamanki tipim değil ama nefis." Kadının uzun sarı saçları mohawk şeklinde tıraş edilmiş ve tüylerle süslenmiş. Gümüş simler yüzünün bir tarafına eğrelti otu şeklinde kıvrılıyor.

"Sen neden bahsediyorsun? Her seksi erkek senin tipin," diye kıkırdar arkadaşı. Bu kızın sarı, dikenli saçları var. Rengârenk dövmeler kolundan yukarı doğru kıvrılıyor. "Kim bu adam?"

"Hiçbir fikrim yok ama sanırım Danno'yla birlikte burada," diyor Silver Fern omuz silkerek.

"Neden? Denemek ister misin?" Dikenli Saç Gümüş 'na sorar.

"Evet. Hiçbir yerde bir kız arkadaş göremiyorum," diyor Silver Fern, elindeki şampanya kadehini boşaltırken. "Neden olmasın?"

Gümüş Eğreltiotu göğüslerini sallayarak tankininin içindeki kızları ayarlıyor. Birbirlerine bakıp kıkırdıyorlar. Konuşmaları tüylerimi diken diken ediyor.

Bazı insanlar hareket ediyor ve Finn'i birkaç adamla birlikte barbekünün yanında görüyorum.

Saatine bir göz atıyor, sonra oturma odasına bakıyor.

Gözlerimiz buluşuyor. Yüzü aydınlanıyor ve kalbim göğsümde fırlıyor. O kadar yakışıklı ki, nefesimi kesiyor.

Koşup onunla buluşmadan önce kadınların önüne geçip Finn'i işaret ediyorum. En iddialı ses tonumu kullanarak, "Çek ellerini. O benimle."

Çünkü o benimle.

Ona ulaşana kadar tanıdığım insanların yanından merhaba demeden geçiyorum.

"Selam yakışıklı," diye seslendim. "Tercümanlık görevi için geldim." Onu aşağılamadan nasıl selam vereceğimi bilemediğim için denemedim bile.

Gözlerindeki bakış, verdiği tüm kirli sözleri hatırlatıyor. Bakışlarını vücudumda gezdiriyor ve omurgamda bir heyecan oluşuyor. Tenim karıncalanıyor ve meme uçlarım diken diken oluyor.

"Selam güzelim."

Birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz, sanki dünyadaki tek iki insan bizmişiz gibi. Her yerde insanlar ve etrafımızda gürültü olması dışında.

Arkamızda biri kuş gibi ciyaklıyor, sonra yüksek sesle osuruyor ve adamlar gülmekten kırılıyor. Gözlerimi deviriyorum, keşke yalnız olsaydık diyorum.

Birisi sesi açar ve bahçenin etrafına yerleştirilmiş hoparlörlerden müzik sesi yükselir. İnsanlar evden çıkıp bahçeye akın ediyor ve dans etmeye başlıyor. Her yer dolup taşıyor.

Söylemeye çalıştığı hiçbir şeyi duyamıyorum ve o da pes ediyor. 'İç' ya da 'yürü' diye taklit ediyor, ben de 'yürü'yü seçiyorum. Buraya sadece onu görmeye geldim. Partilerden nefret ederim ve Finn de bundan pek keyif alıyor gibi görünmüyor.

Finn bana elini uzattı. Parmaklarını benimkilere doluyor, beni kendine yaklaştırıyor ve dans eden terli kalabalığın arasından ilerliyor. Vücudunu beni korumak için kullanıyor ve partiden ayrılana kadar beni güvende tutuyor.

Tam tepemizdeki ay yolumuzu aydınlatıyor ve yakındaki plaja giden patikayı takip ediyoruz. Yumuşak kumlu yamaçlara ulaştığımızda ayakkabılarımı çıkarıp yalınayak yürüyorum.

"Partide benimle buluştuğun için teşekkürler. En azından denediğin için teşekkürler. Benim için çok gürültülüydü."

"Sorun değil. Arkadaşlarını tekrar görmek eğlenceliydi ama ben sadece seni görmek için oradaydım."

"Aynen. Ben de seni görmek istedim."

Elimi güven verici bir şekilde sıkıyor. "Nereye gidiyoruz?"

"Buradan çok uzakta olmayan şirin bir bar var ama ben bir süre yürümekten memnunum."

"Yolu göster." Elimin arkasına şefkatli bir öpücük konduruyor ve gülümsüyor. Partiden gelen müzik ve konuşmalardan kesitler r zg rda uçuşuyor.

El ele tutuşuyoruz, kollarımızı çocuklar gibi ileri geri sallıyoruz. Biz yürürken kum ayaklarımızın altında gıcırđıyor ve dalgalar kumun üzerinde köpüğe dönüşüyor.

Kendimi mutlu ve  zg r hissediyorum ve konuşacak o kadar çok şey var ki nereden başlayacağımı bilemiyorum. Bu yüzden en bariz olanı seçiyorum.

"Brisbane  niversitesi bana bir iş teklif etti," diye geveledim. " yi bir iş."

"Bu harika bir haber." Ses tonu iyimser ama sesi kesik kesik. Gözleri duygularla parlıyor. "Eğer bu işi istiyorsan ve hedefine ulaşmana yardımcı olacaksa, kabul etmelisin."

"İşe başvurduğumda hedefimin ne olduğunu bildiğimi sanıyordum ama şimdi o kadar emin değilim."

Finn olduğu yerde durdu. İki elimi de avucunun içine alıyor ve bir soruymuş gibi adımı söylüyor.

"Ne sen?" Sesi duygu yüklü ve aramızdaki gerilim artıyor.

"Seninle birlikte olmak istiyorum. Ya da en azından bir şans vermek, ama soyadını bile bilmiyorum!"

"Bu Knight," diyor megawatt gücünde bir gülümsemeyle. "şaka yapıyorsun," diye gülüyorum.

Arka cebine uzanıyor, cüzdanını çıkartıyor ve bana uluslararası bir ehliyet gösteriyor. Elbette, adı Finnegan Knight.

"Başka ne bilmek istiyorsun?"

"Her şey! Nereden geliyorsun? Nerede yaşıyorsun? Hayatın nasıl?"
Gülüyor, bir elini saçlarında gezdiriyor ve saatine bakıyor. "Kısa versiyon mu?"

"Size kalmış."

Derin bir nefes alır ve düşüncelerini toparlamak için gözlerini sıkıca kapatır.

"Kaliforniya'nın dağlarında büyüdüm ve ailem hala orada yaşıyor. Üç erkek ve bir kız kardeşim var. Peki ya sizin aileniz? Burada Byron Bay'de mi yaşıyorlar?"

"Benim yetiştirilme tarzım sizinkinden biraz daha az gelenekseldi. Babamı hiç tanımadım ve annem ben küçükken beni terk etti. Beni büyükanne ve büyükbabam büyüttü ama onlar artık yok, yani evet. Sadece ben varım."

Yumuşak bakışlarında yansıyan bir şefkat okyanusu görüyorum. Beni kucağına alıyor. Sırtımı ovarken "Bu çok zor," diye mırıldanıyor.

Çoğu insanın yaptığı gibi basmakalıp laflar etmiyor ve bunu takdir ediyorum.

"Benim hakkımda bu kadar yeter. Senin hakkında daha çok şey duymak istiyorum," diyorum kıpırdanarak. Finn itiraz etmiyor. Elimi tutuyor ve yürümeye devam ediyoruz.

"On sekiz yaşında Donanmaya katıldım ve yirmi bir yaşında SEAL oldum. San Diego'da, Donanma üssüne yakın Coronado adında bir yerde yaşıyorum. Bir sonraki doğum günümde otuz dokuz yaşıma gireceğim ve en sevdiğim pizza pepperoni."

Dudaklarının kenarında ince bir gülümseme oynuyor. Onda çok şey var ve ben hepsini bilmek istiyorum.

"Mutlu musunuz? Yaptığın işi seviyor musun? Zor olmalı, değil mi?"

"Bildiğim tek hayat bu." Biz yürürken o kuma bakıyor.

ve detaylandırmadan önce derin bir nefes alıyor. "Ödüllendirici ama yeterli değil." Bana bakıyor, gözleri kararıyor. "Artık değil."

Kalbim iki kez küt küt atıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Çok güzelsin," diye mırıldanıyor gözlerimin içine bakarak. "Seninle tanışmak her şeyi değiştiriyor." Yüzümü yukarı kaldırıyorum ve nefesimi tutuyorum. Dalgalar gürlüyor ve kıyıya vuruyor.

"Bir şey arıyordum ama ne olduğunu bilmiyordum."

Denizden bir rüzgâr esiyor ve saçlarımın telleri sürdüğüm kalın dudak parlaticısına yapışıyor. saçlarımı süpürüyor ve hafif dokunuşu içimi ürpertiyor, tüm bedenimi titretiyor.

"Sensin." Finn'in dudakları benimkilerle buluşuyor ve son derece mükemmel, şefkatli bir öpücük konduruyor. "Sana sıırılsıklam aşığım."

Bu basit gerçek beni taşıdığım tüm endişelerden kurtarıyor. Bir kuş kadar özgür hissediyorum ve gelecek için heyecanlıyım.

"Ben de seni seviyorum."

"Benim evime gel. Buradan çok uzakta değil ve arabam da yakında. Takılabiliriz, sipariş verebiliriz, konuşabiliriz, ne istersen yapabiliriz."

"Ne istersem mi?"

"Seninle ilgileneceğim bebeğim," diye söz veriyor. "Eğer bana izin verirsen."

KONTROL DIŐI

I Normalde kontrolü elimde tuttuğum için kendimle gurur duyarım ama Keana söz konusu olduğunda her şey biter.

Onu eve yeterince hızlı götüremiyorum. Şu anda ona ihtiyacım var ve Ona karşı duyduğum çaresizlik, acele etmeme dürtüsüyle savaşıyor. Tatlı kıvrımları beni deli ediyor.

Beni seviyor ve birlikte olmamız için bir yol bulmaya çalışıyor.
Ve bu benim için yeterli. Bilmem gereken tek şey bu.

Konuşmaya devam etmeli
miyiz? Muhtemelen.

Yapacak mıyız?

Mümkün değil.

Evime yuvarlanıyoruz, dudaklarım onunkilere değmeden önce zar zor içeri giriyoruz. Onu duvara yasladım, vücudu benimkine yapıştı ve onu hayatım buna bağılmış gibi öptüm.

Keana parmaklarını saçlarıma geçirip beni çekiyor.

Göğsünü avuçladığımda inliyor ve aldığı zevkin sesi zonklayan sikime doğru bir elektrik şoku gönderiyor.

Tenine dokunma arzusu çok güçlü. Parmaklarım kalçalarını, bacaklarını okşuyor ve elbisesinin eteğini yukarı kaydırarak çıplak bacaklarını ortaya çıkarıyor.

Öpüşmemiz derinleşiyor ve dantelle kaplı tümseğini avuçladığımda çılgınca bir hal alıyor. Kasıklarına uzanıyor ve elini üzerimde gezdiriyor. Eli fermuarın üzerinden geçiyor, sonra kumaşla tenim arasında kayıyor.

Enfes dokunuşu beni daha önce hiç olmadığı kadar ateşli ve sert yapıyor. Dudaklarım boğazının yumuşak tenini buluyor ve bir bacağına belime doluyor, ellerini saçlarımdan geçirip bana sürtünüyor.

Onun uyarılmışlığının kokusu sarhoş edici ve taşaklarımı sıkılaştırıyor. Onu kucağıma alıp yatağa taşımalı mıyım? Evet, ama yapmam.

Bileğini tutup havaya kaldırıyorum ve onu duvara sabitliyorum. Önce yapmam gereken bir şey var.

"İki elini başının üzerine koy ve ben söyleyene kadar hareket ettirme.
için

" Koyu renk gözleri parlıyor ama başka seçeneği yok ve istediğimi yapıyor. Dizlerimin üzerine çökerek külotunu kalçalarının üzerinden aşağı indiriyorum. Adımlarını ve dantel parçasını bir kenara atar.

O mükemmel ve tamamen benim. Onu tatmak için çaresizce yüzümü kalçalarının arasına gömüyorum. Saten kıvrımlarının etrafını ve içini yalıyorum, o da kurtulmaya çalışıyor.

"Kımıldama." Sesimin hassas teninde yarattığı titreşim onu heyecanlandırıyor ve yüzüme sürtünüyor. İpeksi bir tatlılığı var ve mükemmel.

Omuzları duvara yaslanmış ve kolları başının üzerindeyken teslim olmak zorunda. Ona verdiğim şeyi almaktan başka seçeneği yok. O benim ve istediğim her şeyi yapabilirim.

Dilimi içine soktuğumda, pantolonunu indiriyor ve adımı inliyor.

Hassas tomurcuğuna odaklanıyorum, yumuşak fiskeler ve başlığın etrafında dönme hareketi arasında gidip geliyorum.

Girişi sırlıslıkla ıslak. Parmaklarım içeri ve dışarı kayıyor, dönüyor ve tirbuşon gibi dönüyor ve inlemeleri çaresiz soluklara dönüşüyor. Boşalmanın eşiğinde. Bunu seğirmesinden ve titremesinden hissedebiliyorum.

Nefesleri kısa ve kesik kesik. Düzensiz.

Üçüncü bir parmak ekleyerek çabalarımı ikiye katlıyorum, baskı uyguluyorum ve o kıvranıyor. Klitorisini dudaklarımın arasına aldığım an, tüm kontrolünü kaybederek paramparça oluyor.

Suları dudaklarımı ve çenemi kaplıyor ve hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Kadınımı ihtiyacı olduğu şekilde tatmin edebileceğimi bilmek.

Beni yakamdan tutup , kollarını boynuma doluyor ve yanağını göğsüme yaslıyor.

Ellerinin göğsümden aşağıya indiğini, karın kaslarımın üzerinden geçtiğini, sonra kot pantolonumun bel bandına kadar indiğini hissediyorum.

"Bu , ama sende," diyor nefes nefese.

"Sıra bizde," diye düzeltiyorum, onu kucağıma alıp yatağına götürmeden önce. "Dün sana bir söz verdim ve ben sözümün eriyim."

Ceketini yavaşça çıkarıyor, her seferinde bir omuz ve ben gösterinin tadını çıkarıyorum, onu izlerken ve beklerken tüm kıyafetlerimi çıkarıyorum.

Elbisesinin askılarını çıplak omuzlarından aşağı kaydırıyor ve ipek tatlı bir fısıltıyla yere süzülüyor.

Yatağa uzanıyor ve ben de onun güzelliğine hayranlıkla bakıyorum. Saçları yorganın üzerinde dalgalanıyor ve bacakları benim için açılıyor. Eğiliyorum ve dilimle göğsünün şımarık pembe tepesini buluyorum. Bir taraftan diğerine fiskeler vururken sikim uyluklarının arasında körü körüne sallanıyor.

Bacaklarını belime doluyor ve parmaklarını şaftımın etrafında sıkıyor, yumuşak elleriyle uzun, yavaş vuruşlarla çekiyor.

"Sikeyim. Bunun ne kadar inanılmaz bir his olduğuna inanamıyorum." Ayağa kalktı ve dudaklarını göğsüme bastırdı.

Tanrım, sonunda oluyor. Onu buldum. Hayatımın aşkını ve hayatımın geri kalanında onu iyi hissettirmek istiyorum.

"Prezervatif," diye sıkılmış dişlerimin arasından homurdanıyorum. Başını sallıyor. "Doğum kontrol hapi kullanıyorum."

"Şu an hap kullanıyorsun ama sonsuza kadar kullanmayacaksın. Benim bebeklerimi doğuracaksın," diye emrediyorum. Ağzı açık kaldı. "Hepsini,"

diye homurdandım.

Gözlerini kapatıyor, başı geriye düşerken inliyor.

Mükemmel. Beklediğim tepki buydu. Bebeklerimi onun içinde istiyorum çünkü ona hayatımda ihtiyacım var. Sonsuza kadar.

Kendimi bacaklarının arasındaki narin açıklığa yakın konumlandırıyorum. En ufak bir dokunuş bile enfes hissettiriyor. Onun küçük tatlı amcığının sikimin etrafında kenetlenip beni mükemmel vücudunun içinde sarmasını hissetmek için sabırsızlanıyorum.

Sikimin kabarmış başı girişindeyken, ucunu içeri kaydırıyorum.

"Ooh," diye inliyor.

Dudaklarımı onunkilere değdirip çekiyorum ve ıslak ucu yarığında aşağı yukarı kaydırıyorum. Klitorisinin üzerinde ve etrafında gezindiğimde nefesi hızlanıyor.

İçine girdiğimde miyavlıyor, bacaklarını kalçalarımın etrafına sarıyor. Kendimi onun içine gömüyorum, gidebildiğim kadar derine. Şaftımın etrafında kenetleniyor.

"Siktir! Çok sıkıydın, bebeğim." O mükemmel. Birini bu kadar çok isteyebileceğimi hiç düşünmemiştim ama bu onunla tanışmadan önceydi. Bağımlı oldum.

Ellerimi onun altına kaydırıyorum ve mükemmel amına sokarken kıcını avuçluyorum. Kendimi ve onu yeniden konumlandırıyorum, mükemmel noktayı arıyorum.

Derin ve alçak sesle inliyor ve ben onu bulduğumu anlıyorum. Daha iyi erişim sağlamak için duruşumu değiştiriyorum, daha derine, daha sert, daha güçlü itiyorum, arzum her itme ile büyüyor.

Sırtını dikleştiriyor ve dudağını ısıyor.

"Oh Tanrım, oh siktir, oh..." diye haykırıyor ve ben ona daha sert vurdukça sesi kendi düzensiz arzuma uyan anlamsız seslere dönüşüyor.

"Finn, yapamam, ben-" diye inliyor.

Amcığı sikimin etrafını sarıyor, içimdeki hayatı sıkıyor ve bu mükemmel. O mükemmel. Her şey o kadar mükemmel ki.

"Seni seviyorum bebeğim, hem de çok."

İçine daldığımda "Bebeğim," diye nefes nefese kalıyor. Titriyor ve geri dönüşü olmayan noktaya yakın olduğunu biliyorum.

Ter alnımı, sırtımı, göğsümü kaplıyor ve daha fazla dayanamayana kadar sevişiyoruz.

"Benim için gel, . Bırak beni."

Bacakları titriyor ve sertleşiyor ve sonunda patladığında zevk çığlıkları atıyor.

Kayboldum, titriyorum, bedenlerimizin birleşmesinin yarattığı enfes zevk karşısında alçaldım.

Uzun bir süre alnımı onunkine dayayarak yattım, hâlâ içine gömülüydüm. Tek ses düzensiz nefes alış verişlerimiz ve gözlerini kırptığında kirpiklerinin yanaklarımı gıdıklaması.

Bu anın bitmesini hiç istemiyorum ama onu ezmek de istemiyorum. Yan dönüyorum ve ikimizi de temizlemek için birkaç mendil alıyorum.

Yan yana uzandık ve onu bedenime soktum. Başını göğsüme yaslıyor ve ben de bir kolumu başımın arkasında kavuşturup tavana bakıyorum.

Üzerimdeki ağırlığı doğal geliyor ve derinden tatmin oluyorum.

Bir süre sonra, onun değiştiğini ve kıvrandığını hissediyorum. Sanki kafası vites değiştirmiş ve birlikte olamayacağımız tüm nedenleri düşünerek çalkalanıyor.

Sorun değil. Son birkaç gündür tek yaptığım bu sorunu nasıl çözeceğimi düşünmekti.

Ben hazırım. Sorularına cevaplarım var.

Keana parmağının ucuyla göğsümde daireler çiziyor.

Nefesi kesiliyor ve tereddüt ediyor. Sonunda, "Peki şimdi ne olacak?" diye soruyor.

Kolum omuzlarının altında ve tek bir hareketle onu ters çevirip üstüne uzanıyorum. Gözlerinin içine bakarak, bariz olanı söylüyorum.

"Yine yaparız."

Omzuma bir tokat attığında kıkırdıyor, ben de onu tekrar öpüyorum, sonra yuvarlanıp yanına uzanıyorum.

"Seni seviyorum Keana. Seni dünyanın öbür ucunda bulmayı hiç beklemiyordum. Ve şimdi seni bulduğuma göre, gitmene izin vermeyeceğim. Bu gezegen bizi ayrı tutacak kadar büyük değil."

"Güzel konuşmaydı ama kastettiğim bu değildi ve sen de bunu biliyorsun." Sol elini elime aldım ve arkasından hafifçe öptüm.

"Güven bana, bebeğim. Parmağına bir yüzük takacağım. Sana olan bağlılığım sonsuza dek sürecek. Romantik bir jest yapmak ve işimi bırakıp seninle kalmak, sonsuza dek sıcaklığının tadını çıkarmak isterdim ama sanırım nasıl bir adam olduğumu anlıyorsundur. Bir söz verdiğimde, yerine getiririm."

"Biliyorum ve seni bekleyebilirim, ama ne kadar süreyle? Peki işimi ne yapacağım?"

"Eğer işi istiyorsan, kabul et. Bir sonraki görevim altı ay sürecek. Taahhüdümü yerine getirmek zorundayım, ama bekleyebilirsen ve beni hala istiyorsan... Seninim."

"İstikrara, Finn'e, bir plana ihtiyacım var. Büyürken buna sahip değildim ve bilinmeyene atlamak beni korkutuyor."

"Anlıyorum ve senden her şeyi bir kenara bırakıp beni takip etmeni istemiyorum. İş kabul et, bakalım nereye varacak, ama sana söz veriyorum, bunu birlikte çözeceğiz."

Beni ürkek gözlerle dinliyor, sözlerimi sanki kalbini bir arada tutan bir tutkalmış gibi içiyor. Ben de onun için öyle olmak istiyorum. Onun için her şey olmak istiyorum.

"Keana, her gün eve döndüğün güvenli yer olmak istiyorum. Seninle bir hayat istiyorum. Bir gelecek. Bir aile. Nerede ya da nasıl yaşayacağımız umurumda değil, yeter ki birlikte olalım."

"Senin bu yönünü seviyorum. Tam da ihtiyacım olan şey bu." Başını sallar ve bir nefes verir. "Garip olan ne biliyor musun?"

"Anlat bana."

"Byron'a, hayal kırıklığına uğramış ve evim diyebileceğim bir yer ararken geldim. Ama şimdi seninle tanıştım ve evin anlamı değişiyor."

"Biliyor musun bebeğim? Hizmet ettiğim, oradan oraya seyahat ettiğim ve evimi özlediğim onca yıl boyunca bir şey öğrendim."

"Uh huh." Ben düşüncelerimi toparlarken o bana bakıyor ve beklenti içinde bekliyor.

"Artık seninle tanıştığıma göre, evin bir yer olmadığına inanıyorum. Bir insan. Ve benim için o kişi sensin."

Gözlerinden yaşlar fışkırır.

"Şşş, sorun yok. Dediğim gibi, bir yolunu buluruz. Ben burada yaşayabilirim; sen Amerika'da yaşayabilirsin. Tanrım, eğer istediğin buysa Antarktika'ya da taşınabiliriz."

Gülüyor ve bu ses kalbimi ısıtıyor.

İNANÇ

KEANA

W Her günü birbirimize yapışık bir şekilde, birbirimiz hakkında olabildiğince çok şey öğrenerek geçiriyoruz. Gelecek için planlar yapıyoruz ve hayatımda ilk kez kendimi güvende hissediyorum.

Finn yarın eve uçuyor. Daha ülkeden ayrılmadı bile ve ben şimdiden kalp hastası oldum.

Birlikte geçireceğimiz son gün için herhangi bir düzenleme yapmadım ve ona istediği her şeyi planlaması için serbestlik tanıdım.

Sonra harcama a Keyifli, tembel sabah içinde
yatak Birlikte, Finn kendini kucağımdan kurtarıyor.

"Nereye gidiyorsun?" Surat
asıyorum. Ayrılık canımı yakıyor.

Fiziksel olarak.

"Haydi, kıymetlim. Sana bir sürprizim var."

"Oh?" Çarşafı sıyrıyorum ve onu yatakta kalmaya ikna etmeyi umarak çıplak bedenimi ona sunuyorum. Beni kucaklayıp yataktan çıkarmadan önce genişçe gülümsüyor.

"Hiç adil değil," diye sızlanıyorum.

Gizli şımarıklık eğilimlerim olduğunu bilmiyordum ama anlaşılan Finn bunları ortaya çıkarıyor.

"Özel bir yere," diyor beni ayağa kaldırırken. "Giyinmezsen sürprizin ne olduğunu asla öğrenemezsin."

"Peki," diye hayıflanıyorum, saçlarımı aşırı dramatik bir Bayan Piggy gibi bir kenara süpürüyorum. "Üzerime bir şeyler giyeceğim ama önce nereye gittiğimizi bilmem gerek."

"Rahat bir şeyler giyersen iyi olacaksın." Beni nazikçe öpüyor ve sonra kıcıma sert bir şaplak indiriyor.

Sert tokat nazik öpücükle çelişiyordu ve nefesim kesildi. "Bu da ne?"

Bunu daha önce hiç yapmamıştı. "Hoşuna gitti mi?"

Kızardım, hem şok oldum hem de tahrik oldum. Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Kahve yapacağım." Bana boğucu bir göz kırptıyor ve dışarı çıkıyor. Birkaç dakika sonra, taze demlenmiş kahvenin kokusu beni mutfığa çekiyor.

"Bu iyi mi?" Kargo pantolon, kalın pamuklu kazak ve bir çift siyah babetten oluşan aceleyle bir araya getirilmiş kıyafetimle etrafımda dönüyorum.

Bana bir kahve uzatıyor, fincanın kenarından bana bakıyor. Gözleri parlıyor ve ağzının bir tarafı sırtıyor.

"Muhteşem görünüyorsun ama koşu ayakkabılarını giymeni ve küpelerini çıkarmanı öneririm."

"Küpelerimin nesi var?" Gümüş beş köşeli yıldız damla küpeleri parmaklayarak sorguluyorum. Özel bir şey değiller ve hiç göze çarpmıyorlar. "Neden onları takamıyorum?"

"," diye yanıtlıyor.

"Senin bu şifreli halini sevip sevmediğimi bilmiyorum. İçini dökmeni ve bana ne hissettiğini söylemeni tercih ederim."

Finn kahvesinden öksürür ve gülerek kamburunu çıkarır.

"Sorun nedir?" diye sordum. Gülmekten öksürmeye devam ediyor ve ben de sırtına olabildiğince sert bir tokat atıyorum. Onunki gibi kaslarda bir çentik açtığından değil. Hissettiğinden bile şüpheliyim.

Gözleri benimkilerle buluşuyor. Kültürel farklılıklarımızdan dolayı eğlenmesi beni kıkırdatıyor.

"Acaba seni hiç anlayabilecek miyim?" diye düşünüyor ve başını sallıyor.

"Garantisi yok ama istiyorum," diye takılıyorum, sonra ayak parmaklarımın üzerinde durup onu öpüyorum.

FINN ağzını sıkı tutuyor ve büyük sürprizi açıklamayı reddediyor. Yaklaşık on beş dakika boyunca kuzeye gidiyor ve ben gerçekten nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikre sahip değilim. En son ne zaman bu kadar heyecanlandığımı hatırlamıyorum ama çocuktum .

Tepemde küçük bir uçak uçuyor ve birkaç dakika sonra gökyüzünü rengârenk balonlardan oluşan bir patlama kaplıyor. Avuç nemli ve onları pantolonuma silerken Finn'e bakıyorum.

Otoyoldan sapar ve Tyagarah Havaalanı tabelalarını takip eder.

"Aman Tanrım!"

"Sürpriz," diye kıkırdıyor.

"Paraşütle atlamaya gidiyoruz! Bebeğim, seni seviyorum. Bu harika bir şey! Bunu hep yapmak istemiştım ama sen nereden biliyorsun?"

Park yerine yanaşıyor ve parmaklarını yanağımda gezdirmek için uzanıyor.

"Bana söylemiştin."

"Ben mi yaptım?"

"Seninle sahilde tanıştığım sabah."

Gözlerim açılıyor ve ağzım . "Sürprizlerle dolusun."

Göz kırpıyor ve burnunun kenarına dokunuyor. Yeryüzüne inen renkli şekillere özlemle bakıyorum ve içimi bir heyecan kaplıyor. Bunu yaptığımı inanamıyorum. Onunla birlikte!

"Bekle, peki neden küpelerimi çıkarmamı istedin?"

"Güven bana. Göreceksin."

El ele ofise girdik. Finn kendini tanıtıyor ve resepsiyondaki adam onun kim olduğunu biliyor. Finn'le konuşmak için doğru kişiyi ararken bizim de ofiste beklememizi istiyor.

Trevor adında yaşlı bir adam Finn'i sıcak bir şekilde karşıyor ve bize havaalanına kadar eşlik ediyor. Onu bir uçak hangarına kadar takip ediyoruz ve bize etrafı gösteriyor.

Hangarda bir uçak var, pervanesi olan eski püskü bir şey. O kadar küçük ki oyuncak gibi görünüyor.

Beni asla o şeye binerken yakalayamazsın. Yerden nasıl kalkıyor?

Pencereden dışarı bakıyorum ve bir grup insanın daha büyük bir uçağa binişini izliyorum. Gözlerim metal korkulukları kavrayan ve merdiveni basamak basamak çıkan bir kadını takip ediyor.

Ne kadar heyecan verici! Geri dönüşü olmayan nokta. Bunu yapabilirim.

Çocuk oyuncacı.

Bir çift tandem ekibi alçalıyor, yere yakın uçuyor ve inişe hazırlanıyor. Büyülenmiş bir halde havada süzölmelerini ve yaklaştıkça hızlanmalarını izliyorum. İniş sert ve hayal ettiğim kadar zarif değil.

Birdenbire, gerçekler kafama dank edince soğuk bir panik kaplıyor içimi. Hay sikeyim.

Gerçekten bir uçaktan atlıyor muyum? Kendi özgür irademle mi? Neden?

Eğitmen Finn'le paraşütün güvenlik sistemlerini tartışıyor ve Finn benzerliklere dikkat çekiyor. Finn güvenliğimizi ciddiye aldığı için rahatlayarak iç geçiriyorum. İnanılmaz biri. Yapamayacağı hiçbir şey yok.

Konuşmayı bitirirler ve Trevor, "Sorunuz yoksa ben gideyim ve size paraşütünüzü hazırlamanız için zaman vereyim. Gemide görüşürüz."

"Hadi yapalım şunu!" Finn'in coşkusu kalbimi hızlandırıyor.

"Çok heyecanlı!" Sinirlerimi kontrol altında tutmaya çalışarak yankılıyorum. Trevor ikimize de beşlik çakıyor ve oyuncak uçağa doğru yürüyor.

"Bekle. Trevor nereye gidiyor?"

"Trevor pilot."

"Tamam, peki eğitmen nerede?"

Finn gülümsüyor ve kendini işaret ediyor.

"artık." Gözlerim patladı. Ağzım ve kalbim çarpmaya başladı. Bu hazırlıklı olmadığım bir inanç sıçramasıydı.

Kuralları esnetmeyi nasıl başardı?

"Ne yaptığımı bilmediğimi mi ima ediyorsun?" diye soruyor hınzır bir sırıtışla. Finn bana iyice bakıyor ve iki elini omuzlarıma koyuyor.

"Gergin mi?"

Dudağımı ısıırıyorum ve başımı sallıyorum. "Neden bilmiyorum. Bunu uzun zamandır yapmak istiyordum ve beni korkutan çok fazla şey yok, biliyor musun?"

"Korku tuhaf bir şeydir bebeğim. Hiç mantıklı değil ama inan bana korkmak normaldir. Sorun yok, ne yaptığımı biliyorum. Benimle güvendesin."

"Ördeği sikeyim, Finn! Umarım öyledir, çünkü yerden birkaç bin fit yükseklikte uçan oyuncak bir uçaktan atlamak üzereyiz!"

"On beş bin." Diyor ve bacaklarım jöleye dönüşüyor.

"Merak etmeyin. Bunu her zaman yaparım" diye sırıtıyor. Kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalışıyor ama işe yaramıyor.

Avucumla alnıma vuruyorum. "Harika, şimdi senin için endişeleneceğim."

Gülümsüyor ve çenemi tutarak yüzümü onunkiyle buluşacak şekilde yukarı kaldırıyor.

"Derin bir nefes alın ve sadece altmış saniyeliğine serbest düşüşte olduğunuzu hatırlamaya çalışın."

"Altmış saniye," diye alçak sesle tekrarlıyorum.

Sorun değil, önemli değil.

Ellerim titremeye başlıyor ve bilinçaltıma ulaşip bilmiyorum.

"Keana, istemiyorsan bunu yapmak zorunda değilsin. Seni biraz hazırlıksız yakaladım. Belki de bu iyi bir fikir değildi."

Geri adım atmamın imkanı yok. O kadar düşünceli ve o kadar zahmete girdi ki. Derin bir nefes alıyorum ve dik duruyorum.

"Bunu yapıyorum. Bunu hep istemiştim ve şimdi senin hakkında biraz daha fazla şey biliyorum, senin hissettiklerini hissetmek istiyorum."

Beni kollarıyla sarıyor ve başımın üstünü öpüyor. "Seni çok seviyorum bebeğim."

"Ben de seni seviyorum, ama beni konuşturma, çünkü gözlerim dolacak. Yarın gidiyorsun."

Onun gidişinden pek çok açıdan korkuyorum. Nasıl hissedeceğime dair hiçbir fikrim yok ve bilmek de istemiyorum. Birlikte olduğumuz sürece mutluyum.

"Tatlım," diye mırıldanıyor. Beni kollarından bırakıyor. "Bunu sana bu gece verecektim ama fikrimi değiştirdim." Finn cebinden siyah kadife bir mücevher kesesi çıkarıyor.

"Sana bir nişan yüzüğü vermek istiyordum ama mükemmel olanı seçmek için zaman istiyorum. Bu yüzük sana verdiğim sözü simgeliyor," diye açıklıyor. "Benimle bu inanç sıçramasını yap Keana, ben senin ailen olacağım. Her zaman arkanda olacağım."

Yüzüğü poşetten çıkarıp hafifçe avuçluyorum. Yüzeyine dalga deseni kazınmış geniş gümüş bir bant.

"Teşekkür . Bu çok güzel."

Basit ve zarif, ama bundan da öte, son derece dokunaklı bir jest. Daha yakından incelediğimde, bandın içine kazınmış kelimeleri fark ettim. Hayatımı sonsuza dek değiştirecek dört basit kelime.

Sen benim evimsin.

Gözlerim onunkilerle buluşurken kelimeler kifayetsiz kalıyor. O biliyor.

Kollarımı ona dolayarak sıkıca sarılıyorum, kucaklamamın seslendiremediğim şeyi ifade etmesini umuyorum. İnanç sıçraması yapmaya hazırım,

Şu andan itibaren.

"Ben seninim. Hadi yapalım şu işi."

Finn beni öpüyor. "Sen ve ben her zaman yükseklerde uçacağız ve ben de her zaman senin güvenli iniş yerin olacağım."

Giyiniyoruz ve Finn bana bilmem gerekenleri ve yapmam gerekenleri söylüyor, ki bu çok fazla bir şey değil. Bütün işi o yapıyor; ben sadece gezintiye çıkıyorum. Uçak yükseliyor ve suyun üzerindeki manzara muhteşem.

Sahte bir rehavet duygusu içinde kaybolmak kolaydır ve açık kapıdan içeri giren soğuk rüzgar olmasaydı ben de kaybolurdum.

Önünde durduğumuz, atlamaya hazır olduğumuz kapı.

Kulaklarımdaki uğultunun motordan mı, buz gibi rüzgârdan mı, yoksa şakaklarımda patlayan kandan mı kaynaklandığından emin değilim.

"Hazır mısınız?" Finn soruyor, ben de baş parmağımla onaylıyorum.

Bir an için bayılmış olmalıyım, çünkü bir sonraki bildiğim şey serbest düşüşte olduğumuz. Havada asılı kalmıştım, Finn'e bağlıydım.

Hiçbir şey beni buna hazırlayamazdı. Ne sörf, ne snowboard, ne de dalış. Hiçbir şey bununla kıyaslanamaz. Bu bir kuş gibi süzülme değil; bir çamaşır kurutma makinesinin içinde savrulmak.

Rüzgâr beni sağır ediyor ve beynim aşırı hızda dönüyor. Koşum kayışlarını kavriyorum ve kendimi tutuyormuş gibi onlara yapışıyorum.

Bu, düşünce gücüyle bir uçağın havada kalmasını istemek kadar faydasız. Dünya ve sahil çok hızlı hareket ediyor ve nefes almadığımı yavaş yavaş fark ediyor.

Altmış saniye mi? Sonsuzluk gibi geliyor!

Birdenbire havaya doğru çekildik. Finn ipi çekerek paraşütün açılmasını ve bizi yukarı çekmesini sağladı. Ve sonra.

Hiçbir

şey.

Dinginlik

. Huzur.

Uçuyoruz, süzülüyoruz, gökyüzünde süzülüyoruz ve bu inanılmaz, sarhoş edici bir duygu. Hiç bitmesini istemiyorum, ama bitiyor ve çok geçmeden yeryüzüne doğru süzülürken yer bize doğru yaklaşıyor.

Finn'in ayakları benden önce yere çarpıyor ve inişin yükünü o çekiyor. Gülüşerek ve nefes nefese çimlerin üzerine yuvarlanıyoruz.

Adrenalin damarlarımda dolaşiyor, her aydınlatıyor. "Seni seviyorum!" Bağıriyorum, yeryüzüne geri döndüğüm için minnettarım.

"Ben de seni seviyorum bebeğim."

Kalbim çok hızlı atıyor, tüm vücudum zamanla titreşiyor ama bu coşkunun bitmesini hiç istemiyorum.

Bu, inşa ettiğimiz bağın ilk ipliği. Birlikte.

Finn yanımdayken güvende olduğumu ve sevildiğimi biliyorum. Bana gülümsüyor ve bakışları bana sonsuza dek söz veriyor.

TEKNOLOJİ BİR NİMETTİR

I Finn ve ben yüz yüze görüşmeyeli altı ay oldu. Teknoloji için Tanrı'ya şükürler olsun. Mümkün olduğunca görüntülü görüşme yoluyla iletişim halinde kalıyoruz. Aksi takdirde, onu görmeden geçen altı ay Dayanılmaz. Farklı yarımkürelerde yaşarken aşık olmak karmaşıktır!

Bazen iletişim düzensizdi. Nerede olduğunu ya da ne üzerinde çalıştığını asla bilemiyorum. İnternet erişimi her zaman mevcut değil ya da sadece kısa süreli temaslar oluyor. Canlı bir hayal gücüm var ve ayrıntıları bilmemeyi tercih ediyorum ve her konuştuğumuzda onun sesini duyduğum için minnettar oluyorum.

Finn ve beni bir araya getiren koşullar hakkında derinlemesine düşündüm ve kaderin bir rol oynadığını inkar edemem.

Büyükannem bana çok çalışmanın değerini öğretti ama aynı zamanda dileklerin gücüne de inanırdı. Finn'le tanıştığım sabah Kuzey Yıldızı'ndan bir dilek diledim. Dünyadaki yerimi bulmak istiyordum. Evimi bulmak.

Finn'in sözleşmesi gelecek ay bitiyor ve yeniden başlamadı. Yakında birbirimizi göreceğiz ve tarih yaklaştıkça günleri sayıyorum.

Önemli eşyalarımı topladım ve San Diego'daki evine gönderdim. İhtiyacım olmayan her şeyi sattım ve gelirini hayır kurumlarına bağışladım.

Geri verme ruhuyla, Make-A-Wish Vakfı'nı seçtim. Misyonları, kritik hastalıkları olan çocuklar için hayat değiştiren dilekler yaratmak.

Umarım gönderdiğim para bir çocuğu ve ailesini sevindirmeye yardımcı olur.

Finn şu anda izinde ve şükran Günü için ailesini ziyaret ediyor. Amerika Birleşik Devletleri'nde olduğu için bir video görüşmesi ayarladık. Onu görmek için sabırsızlanıyorum.

Onun yakışıklı yüzü bilgisayar ekranını aydınlattığı anda, ayrılığımızın neden olduğu tüm üzüntü dağılıyor.

"Selam güzelim." Gözlerimiz kilitlendiği anda, aramızdaki duygusal bağ anında ortaya çıkıyor. Gülümsediğinde, kalbim pır pır ediyor.

"Selam yakışıklı. Ailenin evinde misin?"

"Evet," diye gülüyor. "Ortalık tımarhane gibi ama annem mutlu. Uzun zamandır ilk kez şükran Günü'nde bir araya geliyoruz."

"Kulağa eğlenceli geliyor. Ailenle, kız kardeşinle ve tüm kardeşlerinle tanışmak için sabırsızlanıyorum. Kulağa kötü geldiğini biliyorum ama beni değil de seni görecekle için kıskanıyorum."

"Onları seveceğinizi garanti edemem" diyor, "Ama sizi seveceklerine söz verebilirim."

"Eminim hepsi harikadır." Yanaklarımın kızardığını hissederek, fazla duygusallaşmadan konuyu değiştiriyorum. "şu anda neredesin? Hangi odadasın?"

Finn bir masanın arkasında, yönetici koltuğunda oturuyor. Kitaplar ve dosyalarla dolu kitap rafları görebildiğim kadarıyla arka planı dolduruyor.

"Babamın ofisi," diyor. Omzunun üzerinden kapıya doğru bakıyor, sonra dikkatini bana çeviriyor. "Onlara nereye gittiğimi söylemedim, yoksa hepsi burada olurdu. Seninle vakit geçirebilmek için biraz huzur ve sessizlik istiyorum."

Finn ekrana yaklaşıyor. Berrak bakışlarıyla beni iğneliyor ve beklentiyle ürperiyorum. "Gözlerimi kamaştırıyorsun, biliyorsun değil mi? Seni çok özledim."

Çok seksi. "Ben de seni özledim," diye iç geçirdim. "Seni görmek için sabırsızlanıyorum." "Birlikte olmamız uzun sürmeyecek."

"Evet! Unutmadan, emlakçı sahil evi için uzun vadeli bir kiracı buldu."

"Bu harika bir haber," diyor.

Büyükannemle büyükbabamın sahil evini satmayı ve gelirini işimi kurmaya yardımcı olmak için kullanmayı düşündüm. Finn bana başka yollarla finansman sağlayabileceğimiz konusunda güvence verdi ve evi tutmam konusunda beni ikna etti. Her zaman benim için en iyisini düşünüyor.

"İşin nasıl? İstifa mı ettin? Patronun sana zor anlar yaşattı mı?" Soruları peş peşe sıralıyor ve ben onu yavaşlatmak için iki elimi birden havaya kaldırıyorum.

Gerginlik yüz hatlarını sıkılaştırıyor ve gözlerinin etrafındaki çizgiler derinleşiyor. Alnındaki kırışıklıklar mı daha derin yoksa sadece bilgisayar ekranımda görüldüğü gibi mi?

"Evet, istifa ettim. Bana bir iki tatlandırıcı teklif etti ama ben reddettim."

"Harika." Sandalyesinde arkasına yaslanıp nefesini verirken bir elini saçlarında gezdiriyor. "Girişiminiz için finansman sağlandı... ama başka bir fırsat da var."

"İlginç," diye düşünüyorum. "Seni de içeriyor mu?" Bu fırsat her neyse, onu çok heyecanlandırmış ve rahatsız etmiş.

"Ben, kardeşim Logan ve kardeşimin arkadaşı Cole Bishop. Şu anda daha fazla ayrıntıya sahip değilim. Cole Yunanistan'da bir yerde görevde."

Finn'in kardeşleri ve arkadaşları birbirlerine sıkı sıkıya bağlı bir grup ve güçlü bir topluluk oluşturuyorlar. Finn' iş yapmamızı istediği insanlar bunlarsa, ben de varım.

"Tamam. Tüm detayları duymak için sabırsızlanıyorum." Ona güveniyorum ve benim için en iyisini istediğini biliyorum.

Saatine bakıyor ve ben de bunu işimi aksatmamak ve konuşmamızı işe değil bize odaklamak için bir işaret olarak alıyorum. İlişkimiz yüz yüze başladı ama video görüşmeleri sırasında gelişti.

Dizüstü bilgisayar ekranını eğiyor ve koltukta arkasına yaslanıyor, böylece dik oturmaktan çok uzanıyor. Bir kolunu başının arkasına uzatıyor ve kapüşonlu gözlerle bana bakıyor.

Birbirimize dokunamasak da izleyebiliyoruz. Bu yüzden zamanla, çaresizlikten, oynadığımız küçük oyunlar geliştirdik. Ve bu oyun zamanı.

Bluzumun üst iki düğmesi zaten açıldı, ama onunla konuşurken birkaç tane daha açıyorum. Meme uçlarımı sert zirvelere çıkarırken bakışları parmaklarımı takip ediyor. Nefesi kesiliyor ve dudaklarını yalıyor.

"Şu anda çok stresliyim. Sanki saatte bir milyon mil hızla hareket ediyormuşum gibi hissediyorum."

"Tüm bu gerginlik senin için kötü, ama bunu sisteminden nasıl çıkaracağımı biliyorum." Sesi alçak ve arzu dolu.

"Evet lütfen, yardımına ihtiyacım var," diye takılıyorum. "Aklıma hiçbir şey gelmiyor." "Pekala, bebeğim. Beni dinle ve dediklerimi aynen yap."

Leğen kemiği görünecek şekilde sandalyeyi geriye itiyor ve bir elini pantolonunun ön kısmına sokuyor.

VE BİR LANET

KEANA

H derin sesi ve kullandığı ton beni kıvrandırıyor ve omurgamda bir heyecan oluşuyor.
"Hı hı," diyorum.

"Ayağa kalk, eteğini kaldır ve külotunu çıkar."

Yüzüm ekran görüntüsünden çıkar çıkmaz kendi kendime gülümsüyorum, ona bir gösteri yapmaya hazırım. Tek görebildiği leğen kemiğim olacak şekilde ekrana açı veriyorum ve eteğimi sıyrıyorum.

Sesi ve gözlerindeki o hınzır parıltı beni ıslatmaya yetiyor, müstehcen konuşmalar olmasa bile.

Çıplak seksimi gördüğünde inliyor. Dün ona sürpriz olsun diye tüm tüylerimi ağdayla aldım.

"Şimdi ne yapmam gerekiyor?"

"Elini amına doğru kaydır. Gözlerini kapat ve benim elimmiş gibi davran."

Uzanıp kendime dokunuyorum, bir parmağımı ıslak dikiş yerim boyunca kaydırıyorum, sırlıklam ıslak girişimi çevreliyorum ve klitorisimin etrafındaki nemi fırçalıyorum.

"Çok ıslağım, Finn. Senin için ıslağım." "Göster bana."

Öne doğru adım atarak bir ayağımı masanın üzerine kaldırıyorum, böylece yakın tamamen açıkta kalıyorum. Ekrana bakıyorum ve kirli bir filmde bir sahne gibi

Film.

"Uzun zamandır seni tatmamıştım. Siktir bebeğim, başımı kalçalarının arasına daldırıp seni yalamak istiyorum. İster misin?"

Bedenim onun dokunuşunu arzuluyor. Onu çok özlüyorum. "Tanrım, evet," diye cevap veriyorum ve parmaklarımı kaydırarak klitorisimin etrafında daireler çiziyorum. "Ağzını üzerimde hissetmeye ihtiyacım var. Ağzını özledim."

"Parmaklarını içine daldır," diye talimat veriyor. Dediğini yapıyorum, önce bir, sonra iki parmağımı içine daldırıyorum ve ileri geri hareket ettiriyorum. İzlediğini bilmek beni tahrik ediyor ve tepkilerini izlemek beni çok azdırıyor.

Pantolonunun fermuarını açıyor, kalın, sert sikini çıkarıyor ve yumruğunu etrafına sarıyor.

"Sana ihtiyacım var," diye iç geçiriyorum. "Beni kızdırmak için o muhteşem ağzını kullanmana, parmaklarını içime sokmana ve klitorisimi emmene ihtiyacım var."

Açık saçık konuşmak onunla birlikte olduğum için öğrendiğim bir beceri. Daha önce hiç yapmamıştım ama bana nelerden hoşlandığını öğretiyor ve onu böyle görmek beni tahrik ediyor.

"Çok büyüksün. Keşke seni ağzıma alabilsem, sonra da içimde istiyorum."

Bir eliyle sikini daha hızlı pompalarken diğer eliyle de taşaklarını çekiştiriyor ve bu çabadan dolayı homurdanıyor.

"Çıplak amını görmek beni deli ediyor. Şu anda bana binmeni istiyorum. İçinde çok derinlerde olmak istiyorum. Siktir, çok ateşlisin."

Onun çaresizliği artıyor, benimki de artıyor. İkimizin de boşalması gerekiyor. Ben boşalana kadar o boşalmayacak, bu yüzden bir parmağımı daha içime sokuyorum ve diğer elimi klitorisimi daire içine almak için kullanarak iki parmağımı içeri ve dışarı çalıştırmaya başlıyorum.

Kalçalarımı ileri geri sallayarak orgazmım artıyor ve inlemeye başlıyorum. Hareketlerim çılgına döndü.

"Çıkardığın tatlı seslere bayılıyorum bebeğim."

Gözlerinin üzerimde olduğunu, yaptığım her şeyi , bana yapabilmeyi dilediğini ve yapamadığı için hayal kırıklığına uğradığını bilmeyi seviyorum. Benimle aynı anda kendine dokunduğunu bilmek ateşli, kirli ve çok seksi.

Bu güç beni deli gibi tahrik ediyor.

"Kahretsin kadın, amından su damlıyor."

Gözlerini benden ayıramıyor. Meme uçlarım geriliyor ve Finn'in elinin üzerimde olduğunu hayal ederek soldakine kabaca dokunuyorum. Kalçalarımın arasında ıslaklık birikiyor. Çok azgınım.

"Senin güzel pembe amını çok seviyorum. Seni gördüğümde-" Dişlerini sıkıyor, sesi boğuk bir fısıltıya dönüşüyor.

Finn şaftının kökünü kavıyor ve sıkini öne doğru eğerek bir adak gibi tutuyor. Ağlayan uç tam olarak görünüyor, genişlemiş başın etrafına pre-cum damlıyor.

Onu ağızımda, vücudumda, bir yerde, herhangi bir yerde o kadar çok istiyorum ki ölecekmişim gibi hissediyorum.

"Ne? Bana ne yapacaksın?" Soru bir inilti olarak çıkıyor. Parmaklarım kendime dokunmaktan nemli ve yapış yapış. Vücudum geriliyor. Boşalmak için yanıp tutuşuyorum.

"Seni genişçe açacağım, aletimi şiş dudaklarında gezdireceğim ve içine girmeden önce seni kızdıracam. Ve sonra..." sesi sessizliğe gömülüyor.

"Sonra ne olacak? Anlat bana," diye yalvarıyorum. Bu beklenti beni öldürebilir.

"Sonra içine gireceğim, kadar, ve seni dolduracağım. Derine. Çok derine."

"Evet," diye nefes alıyorum, sesim kısık ve boğuk. Orgazmım çok yakın, boşalmadan ve beni yıkamadan önce sadece bir dakikaya ihtiyacım var.

"Seni sert ve derin bir şekilde, boşalana kadar tekrar tekrar becereceğim. İstediğin bu, değil mi pis kız?"

Viski sesiyle yaptığı edepsiz konuşmalar beni çileden çıkarıyor.

Bedenim titriyor ve sarsılıyor, ama her anını sevdiğini bilerek parmaklarımı içime sokmaya devam ediyorum.

"Çok güzelsin, evet böyle, gözlerin kapalı, ağzın açık, boşaldığında yanakların kızarıyor."

Finn geriliyor. Gözlerini sıkıp kapatıyor ve inliyor. Boşaldığı zamanki görüntüsüne bayılıyorum.

Güçlü ama savunmasız. Tamamen sevinebilir ve tamamen benim.

Vücudum sakinleşiyor ve yavaşça elimi çekiyorum, kalbim hala onun için ağrıyor. Onu öpmeyi, ellerini üzerimde hissetmeyi çok isterdim. Neyse ki bunun yakında olacağını biliyorum.

"Bir saniye bebeğim, üstümü başımı temizleyeceğim." Nefes nefese kalarak görüş alanından çıkıyorum. Yatağın başucundaki masada bir mendil kutusu var ve birkaç mendil alıyorum.

"Daha önce bana iş hakkında ne söylemek istiyordun? Dikkatimizin dağıldığını biliyorum," diye kıkırdıyorum.

"İşimiz için bir isim bulmaya çalışıyorum ama bir türlü karar veremiyorum. Camelot Özel Güvenlik hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye soruyor.

"Ooo, zekice bir kelime oyunu, Bay Knight! Bunu çok sevdim. Kulağa havalı geliyor ama kelime oyunu yaparsanız müşterilerinizin soyadınızı öğrenmesine yol açabilir ve bunun olmasını istediğinizi sanmıyorum. Bilirsiniz, bizim güvenliğimiz için."

Bekliyorum ama cevap yok.

"Benimle konuşmaya devam et bebeğim, seni duyabiliyorum."

Bağlantımız mı koptu? Aniden, "Bekle

bir dakika!" diye bağırdı. "Ah bebeğim,

seni gayet iyi duyabiliyorum."

" olmaz," diye mırıldanıyor Finn nefesinin altında.

oluyor?

Kaşlarımı çatarak ekrana bakıyorum. Finn aceleyle pantolonunu yukarı çekiyor.

O ne yapıyor?

"Keana, giysilerini giy!" Finn tıslıyor.

Ekranı aşağı doğru eğiyor, böylece tek görebildiğim masa oluyor ama sesler bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Kahretsin.

Bir heyecan fırtınası koptu. Finn'in ailesi odaya daldı ve sütyenimi giyecek ya da bluzumu ilikleyecek zamanım olmadı.

Yıkama yığınınından fırfırlı yakalı ve spagetti askılı siyah bir atlet alıp başıma geçiriyorum. Saçlarımı silkeleyip düzeltiyorum, sonra yüzüme dostça bir gülümseme yerleştirip kameranın önüne geçiyorum.

Annesi az önce oturduğu sandalyede oturuyor, yanında da kız kardeşi var. Beş dev adam kadınların arkasında omuz omuza durmaktadır. Yüksek elmacık kemikleri, parlak gözleri ve göz kamaştırıcı dişlek sırtışılarıyla benzer özellikleri paylaşıyorlar.

Vay canına!

Elimi kaldırıp el sallıyorum. "Herkes merhaba!"

Aynı anda dikkat çekmek için yaygara kopardıklarında nereye bakacağımı bilemiyorum.

"Bekle!" Finn bağırır.

Ailesinin her bir üyesini tek tek tanıtıyor. Jennifer ve Ian anne ve babası. Peyton kız kardeşi, Logan, Gabriel ve Dylan ise erkek kardeşleri. Logan hakkındaki ilk izlenimim utangaç olduğu yönünde, ama belki de kalabalıklarla arası iyi değildir.

Birkaç dakika konuşuyoruz ve ortalık karışık olsa da herkes arkadaş canlısı görünüyor. Beni gördükleri için memnun olan Finn'in kardeşleri vedalaşıp odadan çıkıyorlar, böylece sadece biz ve ailesi kalıyoruz.

Jennifer üstüme bakıyor. Dudaklarını büzüyor ve kaşları birbirine çarpıyor. Sırtımdaki ve boynumdaki gerginlik artarken kendime nefes almam hatırlatıyorum. İsteyeceğim son şey aptalca bir şey söyleyerek onu onların önünde utandırmak.

"Hava soğuk değil mi canım?"

Yanaklarım kızarıyor ama gözlerine bakıp gergin bir kahkaha atıyorum.
"Affedersiniz?"

Ian kahkahalarla kükrer. Kolunu Jennifer'ın omuzlarına doluyor ve yanağına bir öpücük konduruyor.

Yanlış bir şey mi söyledim? Kafam çok karıştı.

"Avustralya'da yaz mevsimi," diyor ona.

Finn bakışlarımı karşılıyor, yüz ifadesindeki eğlence açıkça belli oluyor.

"Tabii ki! Ne ," diyor Jennifer gözlerini devirerek. "Özür dilerim canım. Neden fazla bir şey giymediğini merak ettim."

"fazla giyiyor." Finn'in kuru sesi babasını daha da güldürüyor ve yanaklarıma renk geliyor.

Ian, Jennifer'ın kulağına bir şeyler mırıldanıyor ve Jennifer başını sallıyor. Ian neşeyle, "Sizinle şahsen tanışmak için sabırsızlanıyoruz," diyor ve ayağa kalkıyor.

Jennifer söyleyecek bir şeyi varmış gibi görünüyor, ama Finn ona ters ters bakıyor

On

u. "Anne, konuşmamız gereken şeyler var."

Gözleri şaşkınlıkla açılır ve sol eline bakar. Jennifer veda ederken muzip bir sırıtış takınır ve ofisten ayrılırlar. Finn sandalyeye yığılır ve derin bir nefes alır. "Ucuz atlattık."

Dudaklarımdan bir kıkırdama kaçıyor. "Kesinlikle öyleydi. Peki, ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Her şey ve hiçbir şey." Verdiği cevap merakımı gideremeyecek kadar muğlak.

"Ne gibi?" Alay ediyorum ve dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor. "Jennifer neden bahsediyordu?"

Bir elini saçlarında gezdiriyor, iç çekiyor ve çenesini göğsüne doğru eğiyor. Başını kaldırdığında gözleri benimkilerle buluşuyor ve yüzündeki gergin ifade kalbimi sıkıştırıyor.

"Sana verdiğim yüzüğü takıyor musun?"

Başımı sallayarak, görmesi için elimi kaldırdım. Nişan yüzüğü yerine bana verdiği yüzüğü takıyorum. Ne zaman gergin olsam parmağımda çeviriyorum ve beni rahatlatıyor.

"O yüzükten pek emin değilim," diye kaşlarını çatıyor. "Eski püskü görünüyor."

Kırgın bir şekilde ters ters bakıyorum ve elimi göğsüme götürerek suratımı asıyorum. "Eski püskü değil. Mükemmel bir şey. Bayıldım buna."

"Sen hayallerimin kadınısın ve sana daha iyi bir yüzük almamın zamanı geldi." Yakışıklı yüzünde fazlasıyla seksi bir gülümseme var ve ben onu öpmek istiyorum.

"Ne tür bir yüzük?" Alt dudağımı ısırarak soruyorum.

Gözlerinde hınzır bir parıltıyla, "O küçük tatlı kıcını buraya getir ve kendin öğren" der.

EPILOG

EVE DÖNÜŞ

BEŞ YIL SONRA: FINN

O Kızımız Summer, suyun kenarında çömeliyor. Annesi gibi sarışın ve benim gibi mavi gözlü. Kimin gülüşünü miras aldığı konusunda anlaşılamadık, bu yüzden Büyükanne Jenny iddia etti.

Bu bizim ailece Avustralya'ya ilk seyahatimiz. Aslında Keana San Diego'ya taşındığından beri buraya ilk kez geliyoruz.

Byron Bay sahil evini tuttuğu için rahatladım. Buraya bayıldım. Altın rengi sahili, turkuaz suları ve sallanan palmyeleriyle sahil kartpostal gibi. Summer'ın burada kökleri olduğunu hissetmesini istiyorum. Bu Keana ve benim için de önemli.

Kızımızın plaj kültürünü deneyimlemesini ve çevre hakkında bilgi edinmesini istiyoruz. Bunu yapmanın en iyi yolu, kum tepelerine dalarak, sahilde gezinerek ve hava durumuna uyum sağlayarak kendinizi sahile kaptırmaktır. Güzel günler yüzmek içindir ve rüzgarlı veya yağmurlu öğleden sonraları içeride saklanmak, okumak ve oynamak içindir.

Kaygısız yaşam tarzını seviyorum. Sonsuza kadar burada kalmak ve tembel plaj günleriyle dolu basit bir hayat yaşamak isterdim. Kızlarımın yanımda olduğu sonsuz bir yaz. Camelot Private büyüklüğünde bir şirket yönetiyorsanız, bu gerçekçi olmayan bir hayal.

Keana ve ben son birkaç yıldır işi kurmak için çok çalıştık. Başlangıçta kendi tasarımları üzerinde çalışmak istiyordu. Ancak, özel, üst düzey bir güvenlik şirketi için ayrıntıları planlamaya başladığımızda, kendisi için potansiyeli gördü. O sistemlerimizin arkasındaki teknik beyin, ben de işleri ve yeni işe alımları koordine ediyorum.

Summer oyuncak bir kovaya kum doldururken gülümsüyor. Yaklaşık bir salata kaşığı kadar kum tutan oyuncak bir kürek kullanıyor. Böyle giderse kumdan kale yapmak bütün günümüzü alacak ama umurumda değil.

Aile tatilleri, sırf eğlence olsun diye anlamsız aktiviteler yaparak birlikte vakit geçirmekten ibarettir. Eşim ve ben sırayla Summer'ı izlerken, diğerimiz sörf yapıyor.

Keana kumdan kaleyi süslemek için deniz kabukları topladı ve onları büyüklüklerine ve renklerine göre sınıflandırma işini bana verdi.

"Dada bak!" Summer küreği bırakıyor ve minik, tombul ellerine su dolduruyor. Parmaklarının arasından kayıp gittiğinde kıkırdıyor ama yine de deniyor. Onun kararlılığını seviyorum. Zeki ve eğlenceli ve bizi her zaman güldürüyor.

Keana bize katılıyor ve Summer'ın yanına oturup çalışmasını inceliyor. Sırılsıklam ve mutluluktan parlıyor. Kızımızın başına bir öpücük konduruyor ve memnuniyetle gülümsüyor. Hafif dalgalar ayaklarımıza vuruyor ve güneş tenimizi ısıtıyor. Kendimi bütün hissediyorum.

"Burası büyümlü bir yer," diyor. "Ya da belki nostaljik hissediyorum." Gözlerini ufka diyor, bakışları sakın ve berrak.

"Ya da belki siz de benim hissettiklerimi hissediyorsunuzdur ve bunun yerle hiçbir ilgisi yoktur, her şey şirketle ilgilidir."

Birbirimize gülümsüyoruz. Bazen denizin bizim bir parçamız olduğunu hissediyorum, eksik bir unsur ya da bir parçamız gibi. Suyun içinde olma ihtiyacını ancak bu şekilde açıklayabilirim. Bütün olma hissi. Bu duygunun ne olduğunu sanıyordum ama Keana hayatıma girene kadar tam olarak anlamamıştım.

Nerede olursak olalım, birlikte olduğumuz sürece evimizdeyiz.

BASKI ALTINDA'yı beğendiyseniz lütfen bir yorum bırakmayı düşünün!

Buharlı bir koruma hikayesi olan **FRANSIZ ÖPÜCÜĞÜ'**nün örnek bölümü için OKUMAYA DEVAM EDİN

/ varis, kısa romantizm.

FRANSIZ ÖPÜCÜĞÜ ÖNİZLEME

FRANSIZ ÖPÜCÜĞÜ

RYDER

Bir maden kralı varis kızı için bir refakatçiye ihtiyaç duyduğunda beni işe alır. Ben eski özel , bebek bakıcısı değilim ve kesinlikle Charlie Warne'ın gerçek hayattaki erkek arkadaşı değilim.

Bu güzel genç kadını güvende tutmanın tek yolu onu her yerde takip etmek... otel odası da dahil. Sosyal medya fenomeninin şımarık biri olmasını bekliyordum ama şımarık doğası, tüm koruyucu içgüdülerimi ortaya çıkaran tatlı bir kedi yavrusunu gizliyor.

Ona karşı olan görevim yakında iyi maaşlı bir işten daha derine inecek. O tehlikede ve bu tehdidi ortadan kaldırdığımda, hiçbir şey onu benim yapmamı engelleyemeyecek.

Ne olursa olsun ondan vazgeçmeyeceğim.

CHARLIE WARNE

Paris'teki dünyanın önde gelen moda evi beni modellik yapmam için tuttu.

Bu için çok çalıştım ama aşırı korumacı babam beni sadece bir çocuk olarak görüyor. Yoksa neden beni takip etmesi için bir koruma ki? Daha kötüsü ne?

Yakışıklı eski Özel Harekat askeri benim sahte erkek arkadaşım olmakta ısrar ediyor ve beni gözünün önünden ayırmıyor.

Ryder'ın soğuk ve sert olmasını bekliyordum ama bana daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde değer verdiğini hissettiriyor. Ve bundan hoşlanmaya başlıyorum.

Uçurum tehlikesi olmayan, diğer erkek veya kadın draması olmayan, güvenli, kısa, buharlı instalove tatil romantizmi, HEA garantili.

BİRİNCİ BÖLÜM: CHARLIE

Babam el oyması Viktorya dönemi ceviz masasının arkasında oturuyor ve her santimiyle maden patronu bir milyarder gibi görünüyor. Benden masasının üzerindeki bilgisayar ekranına bakıyor ve klavyeye hafifçe vuruyor. Deri koltuğa daha da gömülüyorum ve gençken yaptığım gibi bir o yana bir bu yana dönüyorum.

", " diye inliyorum, "Lütfen bana şaka yaptığını söyle, baba." Babam dürbününün üstünden bana bakıyor, donuk ifadesi çok tanıdık. Hayatımı *istediğim* gibi yaşıyorum, *çoğu zaman*, ama o bir emir verdiğiğinde, pazarlığa yer yok. Her noktayı tartışmamı ve çürütmemi dinler; her zaman dinler. Ama sonuç her zaman aynıdır. Senin istediğin olacak, ya da eski bir deyişle.

"Merak etme Charlotte. Ryder Bishop eski Özel Harekâtçı. O en iyisi ve seni koruması için güvendiğim tek kişi."

"Bak," diye yalvardım, bir tür Noel mucizesi umarak. "Bu iş benim için gerçekten çok önemli. Modacıdan gelen sözleşmeye göre güvenliği onlar sağlayacak. Bundan emin oldum." Warne Metals and Mining'in varisi olarak hayatım yanlış insanlar için, yanlış nedenlerle değerli oldu. Küçük bir çocukken bir kaçırılma girişiminin kurbanı oldum ve ailem asla iyileşemedi. Hatırlamak için çok küçüktüm. Bildiğim kadarıyla bana bir şey olmadı ama babam hala güvenliğimi çok ciddiye alıyor.

Kendimi pusuya düşürülmüş hissediyorum. Düşünmem gerek ve bunu oturarak yapamam. Ben o insanlardan değilim. Hareket halindeyken daha iyi düşünürüm, bu yüzden sandalyeyi geriye itip ayağa kalkıyorum.

"Baba," diye yalvarıyorum, birkaç adım atıyor ve vurgulamak için kollarımı sallıyorum. Keşke tam boy çan kollu çiçekli organze bir elbise giymeseydim. Kendimi 1970'lerin o tiz sesli şarkıcılarından biri gibi hissediyorum.

perdeli sesler yorumlayıcı dans yapıyor. Ona Kate Bush'u hatırlatırsam babam beni ciddiye almaz.

İki elimi masasının üzerine koyup ona bakıyorum.

"Tüm sosyete parti için Paris'te. Bu bir iş ve bu insanlarla sosyal ilişkilerin ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuz." Doğru arkadaşlıklar ve bağlantılar kapıları açar. Networking tamamen bununla ilgilidir. Çok iyi olabilirsiniz ya da işinizde en iyisi olabilirsiniz, ama doğru insanları tanımıyorsanız, fazla uzağa gidemezsiniz.

Babam kaşlarını çatıyor, neden bahsettiğim hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi davranıyor. Bütün işlerini golf sahasında ya da şehir kulübünde yaptığını biliyorum. Bu konuda eski kafalıdır. Sosyalleşir ve asla iş konuşmaz. Bir şeye ihtiyacı olduğunda, 'arkadaşlarını' arar ve onda dokuzunda tam olarak istediği şeyi alır.

"Anlıyorum Charlotte, ama güvenliğin işinden daha önemli" diyor, iş kelimesini söylerken parmaklarını ters virgül şeklinde kıvrıyor. Pazarlama mezunuyum ama başarıyı sosyal medya fenomeni olarak yakaladım. Şu anki işim ünlü bir Fransız moda evinin yeni parfümünün tanıtımını yapmak. Babam yaptığım işe değer vermiyor ve bu da ondan kopup kendi ayaklarımın üzerinde durmam için bir neden daha. O beni engellerken bu hiç de kolay değil.

"Lütfen nankörlük ettiğimi düşünmeyin; gerçekte korumam olan sahte bir erkek arkadaşın neden iyi bir kılıf olduğunu düşündüğünüzü anlıyorum. Ama bir haydutla takılmak beni kötü gösteriyor." Babamın gözleri omzumun üstündeki bir noktaya kayıyor ve arkamda bir sıcaklık dalgasının yükseldiğini hissediyorum.

Sahte erkek arkadaşım arkamda duruyor, değil mi? Odaya bir ninja gibi girdi ve ona haydut dediğimi duydu.

Sikeyim.

Özel harekâtçı ninja adam çok kızgın olabilir ama benim kanım donuyor. Dönüp onunla yüzleşemeyecek kadar utanarak olduğum yerde kalakalıyorum. Kalbim

ve odadan kaçma dürtüsüyle savaşıyorum, ama ciddiye alınmak istiyorsam, büyük kız külotumu giysem iyi olur.

Dişlerimi sıkıyorum, derinlere iniyorum ve süper gücümü hatırlıyorum. Her durumdan cazibemle . Dik duruyorum, yüzüme sosyal medyaya yakışır bir gülümseme yapııştırıyorum ve müzikle yüzleşmek için dönüyorum.

Elimi onunkini sıkamak için uzattım. Gözlerimiz birleşiyor ve boğazım sanki dev bir anakonda için akşam yemeği olmanın yanlış ucundaymışım gibi sıkılıyor. Birden ağzım o kadar kurudu ki tükürük bezlerimin tamamen kurduğundan korktum.

"Merhaba!" "Charlie Warne, o yorum için özür dilerim. Ben, şey, bilirsin," diye kekeledim.

Hayatımda gördüğüm en yakışıklı adam elimi tutuyor ve "Ryder Bishop" diyor. Elim sıkıca ama nazikçe kavıyor ve teni yaz gibi. Sıcak bir şekilde gülümsüyor ve gözlerinin kenarları kırışıyor.

"Güzel takım," diye öksürüyorum ve nefesimi kontrol etmek için ağzımı kapatıyorum. Babamın masasının yanındaki sehpanın üzerinde bir sürahi su ve bir tepsi bardak var. Ryder bir bardak doldurup bana uzatıyor.

"Bu Zegna, ama Nicholas Joseph'teki terziler benim için ayarlıyor. Bana uyacak takım elbise bulamıyorum ve başka kimseye de güvenmiyorum," diyor aşırı büyük pazusunu esneterek.

Komik zamanlaması mükemmel, ama kahkahalarımı su yutarak bastırıyorum.

Babam dikkatimizi çekmek için bir tomar kâğıdı hışırdatıyor.

"Oturun," diye emrediyor, benimkinin yanındaki sandalyeyi işaret ederek. Babam masanın çekmecesini açıp Ryder'a bir dosya uzatırken biz de oturuyoruz. "Evrakların bir kopyasını sana e-posta ile göndereceğim ama basılı bir kopya her zaman işine yarar."

Ryder dosyayı çevirerek açtı ve belgeleri karıştırdı. Babam tepkimi ölçerken gözlerini bana diyor. İfademi nötr tutmaya ve duygularımı ele vermemeye dikkat ediyorum.

Ryder erkek arkadaşım olabilecek kadar yakışıklı. Kaşları kalkmadan ortama uyum sağlayacak kadar kültürlü. Babamın maaş bordrosunda ve kuralları bildiğine şüphe yok. John Warne'ın kızı çalışanlara yasak. Hepsine. O kadar.

Babam ne yaptığını çok iyi biliyor ve şaka benim üzerimde. Gurur, düşmeden önce gelir derler ve içimde düşmek üzere olduğuma dair bir his var.

Hem de çok.

RYDER

Bu tatlı, şımarık, keskin zekâlı ve hızlı ağızlı bayan bir avuçtan çok daha fazlası. ABD'ye taşaklarım bağlı dönersem şanslı sayılırım. Benim bir haydut olduğumla ilgili yorumunu küçümsedim ve o da zarif bir şekilde ayağını ağzından çekti. Onu utandırmadan sahte erkek arkadaş rolünü oynayabilirim ve o da bunu biliyor.

Bu tür işleri kabul etmememin bir nedeni var ve bu neden tam da yüzüme bakıyor. Charlie Warne'ın 1.80 boyundaki kıvrımlı tanrıça gibi güzelliğine bir kez bakınca ya emekli olma ya da başka bir kariyer bulma zamanının geldiğini düşünüyorum. Bu çok tehlikeli.

Uzun yıllardır bir kadın için böyle hissetmemiştim. Angie'yi ilk gördüğüm andan beri. *Sınır Tanımayan Doktorlar* için eğitim gören bir doktordu. Afganistan'da tanıştık ve aşık olduk. Tüm hayatımızı planlamıştık. Onunla istikrarlı bir hayat kurmak için ordudan ayrılmayı bile düşündüm. Ama sonra kader ve bir araba bombası tüm hayallerimi elimden aldı. Angie öldüğünde kendimi işime adadım ve birbiri ardına tehlikeli görevleri kabul ettim. O zamandan beri bir hayalet gibi yaşadım, yıllarca kalbimin üzerindeki kepenkleri indirdim.

Bugüne kadar.

Charlie Warne'da kalbimi hızlandıran bir şey var. Onun tavırlarındaki bir şey bana umut veriyor, ufuktan yükselen parlak bir güneş gibi, yeni bir şafak vaat ediyor. Yeni bir gelecek.

Ne yazık ki Charlie Warne'ın benim gibi bir erkeğin sınırlarının dışında kalması için çok fazla neden var. Sınıfsal uçurumun karşıt taraflarından geliyoruz. Ben daha yaşlıyım ve işim onun gibi bir kadına güvenli bir gelecek sağlamak için çok tehlikeli. Babası buna asla izin vermez.

Bu görev şimdiye kadar yüzleşmek zorunda kaldığım en zor görev olacak. Kalp ne isterse onu ister ve ben onu istiyorum. Onun güzelliği havamı çalıyor

Akciğerler. Onun benim için doğru kişi olduğunu biliyorum.

Aradığı adam olmayabilirim, ama ona ihtiyacı olan adam olduğumu göstermeye niyetliyim. Onu nasıl kazanacağımı öğrenir öğrenmez.

FRENCH KISS Kindle Unlimited'ta mevcuttur.

Fern Fraser çağdaş, buharlı, insta aşk romanları yazıyor. Fern'in kitapları düşük gerilimli, yüksek ateşli ve sizi bayıltacak kadar tatlı.

İster alfa bir askeri, ister sahiplenici bir ilk müdahaleciyi ya da altın kalpli bir milyarderini sevin, yeni bir kitap sevgilisi bulacağınızdan emin olabilirsiniz. Hırçın ve sahiplenici bu erkekler kadınlarını her zaman memnun bırakır.

Tanıştıktan sonra aldatma yok, uçurum askısı yok, alfa*les yok ve her seferinde mutlu son.

Fern Fraser'dan buharlı kısa aşk romanı. Zamanın Yarısında Tüm Duygular. Fern Fraser: Kalpli Kısa Romantizm ve Sıcak Mutlu Sonlar.

Alfa erkeklerin, kıvrımlı kadınların ve aldatmanın olmadığı, baygınlık verici, buharlı kısa instalove romanları seviyorsanız, ücretsiz hikayenizi almak için lütfen bu bağlantıyı takip edin. [CEO'YU BAŞTAN ÇIKARMAK](#).

[Fern'in haber bültenine](#) katılın ve freebies, hediyeler, promosyonlar, yeni sürümler ve ön siparişler hakkında düzenli güncellemeler alın. Arzulamayı sevdiğiniz tek bir alfa kıvrımlı kadın instalove kısa romantizmini kaçırmayın.

Tüm [kitaplarımı Amazon'da](#) bulabilirsiniz

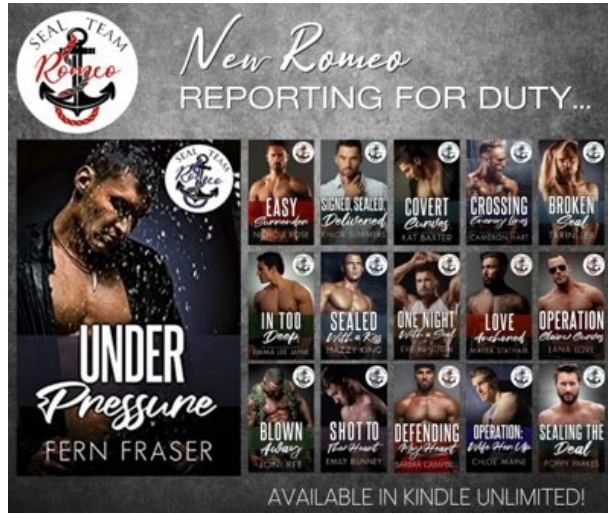
[Beni Bookbub'da](#) takip

edin [Beni Facebook'ta](#)

[bulun](#)

[Beni Instagram'da](#) takip edin

MÜHÜR EKİBİ ROMEO

SEAL Team Romeo'nun adamlarıyla tanışın. Bu savaşçılar iş başındayken ülkelerine hizmet ediyor, masumları koruyor ve genellikle kışlarına tekme basıyorlar. Zorluk ya da tehlike ne olursa olsun, her zaman birbirlerini kollarlar. Dünyayı kurtarmakla meşgul oldukları için aşkı bulamadılar. Ta ki şimdiye kadar.

İzindeyken, her biri kendi eşiyle tanışmak üzeredir. Bu SEAL'lar sıkı savaşır... ve daha sıkı severler. İster komşu kızı olsun, ister kız, doğru bir Romeo'nun kalbini ele geçirdiğinde, ömür boyu onun olur.

En sevdiğiniz instalove yazarlarından bazılarının kısa ve ateşli romanslarından oluşan bu seride SEAL Team Romeo'ya aşık olmaya hazır olun.

Seri Bağlantısı: <http://mybook.to/SEALTeamRomeo>

Fern Fraser tarafından Baskı Altında - <https://geni.us/SealUnderPressure>
İmzalı, Mühürlü, Teslim edildi tarafından Khloe Summers -

<https://amazon.com/dp/B09SP674YY>

Aşk Demirli tarafından Mayra Statham -

<https://amazon.com/dp/B09SK1SVFT>

Geçiş Düşman Çizgiler tarafından Cameron Hart - <https://amazon.com/dp/B09SFFLVFF/>

Tarin Lex'ten Broken SEAL - <https://amazon.com/dp/B09SRM99LG>

İçinde Çok Derin tarafından Emma Lee Jayne - <https://amazon.com/dp/B09V1LH9TW>

Nichole Rose'dan Kolay Teslimiyet - <https://mybook.to/EasySurrender>

Bir Gece ile a MÜHÜR tarafından Eve Londra - <https://amazon.com/dp/B09SFZHY6V>

Kat Baxter'dan Covert Curves - <https://amazon.com/dp/B09THSG1P9>

Operasyon İddia Eğriler tarafından Lana Aşk -

<https://amazon.com/dp/B09SGY5CK3>

Blown Away by Loni Ree - <https://amazon.com/dp/B09SH6XLQC> Shot to the Heart by Emily Bunney - <http://mybook.to/Shottotheheart>

Savunma Benim Kalp tarafından Barbra Campbell -

<https://books2read.com/DefendingMyHeart>

Operasyon: Eşim Onun Yukarı tarafından Chloe Maine - <https://amazon.com/dp/B09SVRL9B9>

Anlaşmayı Mühürleyen: Poppy Parkes - <https://tinyurl.com/sealing-the-deal> Öpücükle Mühürlenene: Mazzy King - <https://geni.us/SealedKiss>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.